

ಪ್ರಕರಣ

ಜುಲೈ
1990

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

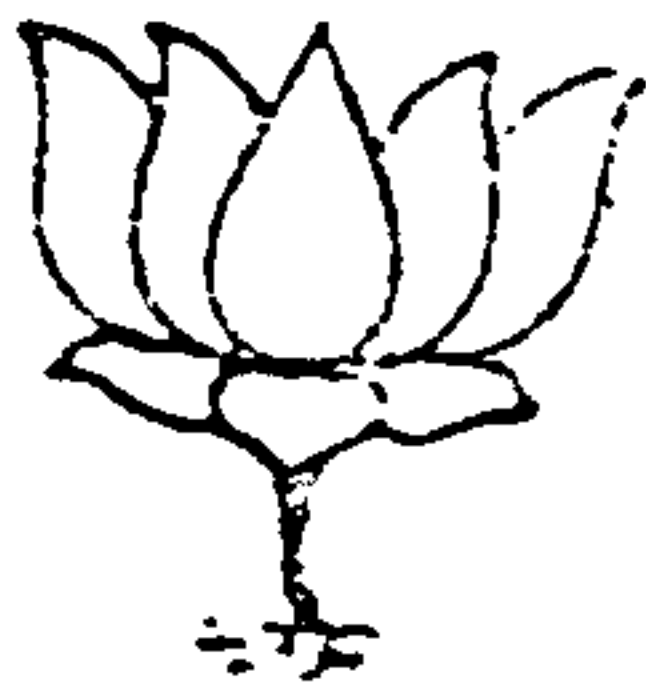
- ✿ ಪ್ರಕಾಶ್
- ✿ ಅ. ರಾ. ಸೇ.
- ✿ ವೈ.ವಿ. ಗುಂಡೂರಾವ್
- ✿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅಳವಂಡಿ
- ✿ ಸೂರಿ
- ✿ ಆಗ್ನೇನ್ ವ್ಯಾಶ್
- ✿ ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ್
- ✿ ಶಾಂತಾ ರಘು
- ✿ ಎಚ್.ವಿ.ಕೆ. ಮೂರ್ತಿ
- ✿ ಎಚ್.ಶೈಡುಂಡಿರಾಜ್
- ✿ ಕಾಮತ್
- ✿ ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ
- ✿ ದೊಡ್ಡರಂಗೇಗೌಡ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : 2 ರೂ. 50 ಪೈ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಸ್. ವಿ. ಆರ್. ಎಜೆನ್ಸೀಸ್
ಬೆಂಗಳೂರು

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೭

ಜೂನ್ ೧೯೯೦

ಸಂಚಿಕೆ ೧೦

ಹಾಸ್ಯ ಎಂದರೆ ಏನು? ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಷ್ಟವಾದದ್ದೆಂದು ಕಾಣಲಾರದು! ಆದರೆ 'ಹಾಸ್ಯ' ಅನ್ನುವುದು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ. ಅದರ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಬಹು ವಿಧವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಸ್. ಚಂ. ಅವರು ಆಗ್ನೆನ್ ನ್ಯಾಶ್‌ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಓದಿ, ನಕ್ಕು ಅಂತರ್ಮುಖಿಗಳಾಗಿ!

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು : ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ಚಂದಾ ವಿವರ: ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : 2 ರೂ. 50 ಪೈ. ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ : 25 ರೂ. ಆಜೀವ ಚಂದಾ : 250 ರೂ.	ವಿಳಾಸ : ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560003 ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10ರವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ
---	--	--

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ಏನು ಮಾಡೋ ಹಾಗಿದೆ	ಅ. ರಾ. ಸೇ.	6
Shakespeare ಮತ್ತು ನಾನು	ವೈ. ವಿ. ಗುಂಡೂರಾವ್	8
ನಾನು	ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅಳವಂಡಿ	11
ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಪ್ರಾಣಿ	ಸೂರಿ	12
ಯಾವುದು ಹಾಸ್ಯ	ಆಗ್ಡೆನ್ ನ್ಯಾಶ್	17
ದಂತ ಕಥೆ	ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ್	18
ಸಂಗೀತ, ಸಭಿಕರು ಮತ್ತು ಸಭ್ಯತೆ	ಶಾಂತಾರಘಂ	21
ಭ್ರಮ ನಿರಸನ	ಎಚ್. ವಿ. ಕೆ. ಮೂರ್ತಿ	26
ಅದನ್ನೇ	ಎಚ್. ಡುಂಡಿರಾಜ್	29
ಲಮೇರಿಯಾ (ಕೊರವಂಜಿಯಿಂದ)	ಕಾಮತ್	30
OOPಕಾಯ್	ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ	34
ಎರಡು ವಿದಂಬನೆಗಳು	ಜೊಡ್ಡ ರಂಗೇಗೌಡ	37

ಮುದ್ರಣ : ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು.
 ದೂರವಾಣಿ : 342144.

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೭

ಜುಲೈ ೧೯೯೦

ಸಂಚಿಕೆ ೧೦

ಅವು (ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತೊಡನೆ) ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ, ತೋಳ, ವರಾಹ, ಕೀಟ, ದಂಶ, ಮುಶಕಗಳೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ.

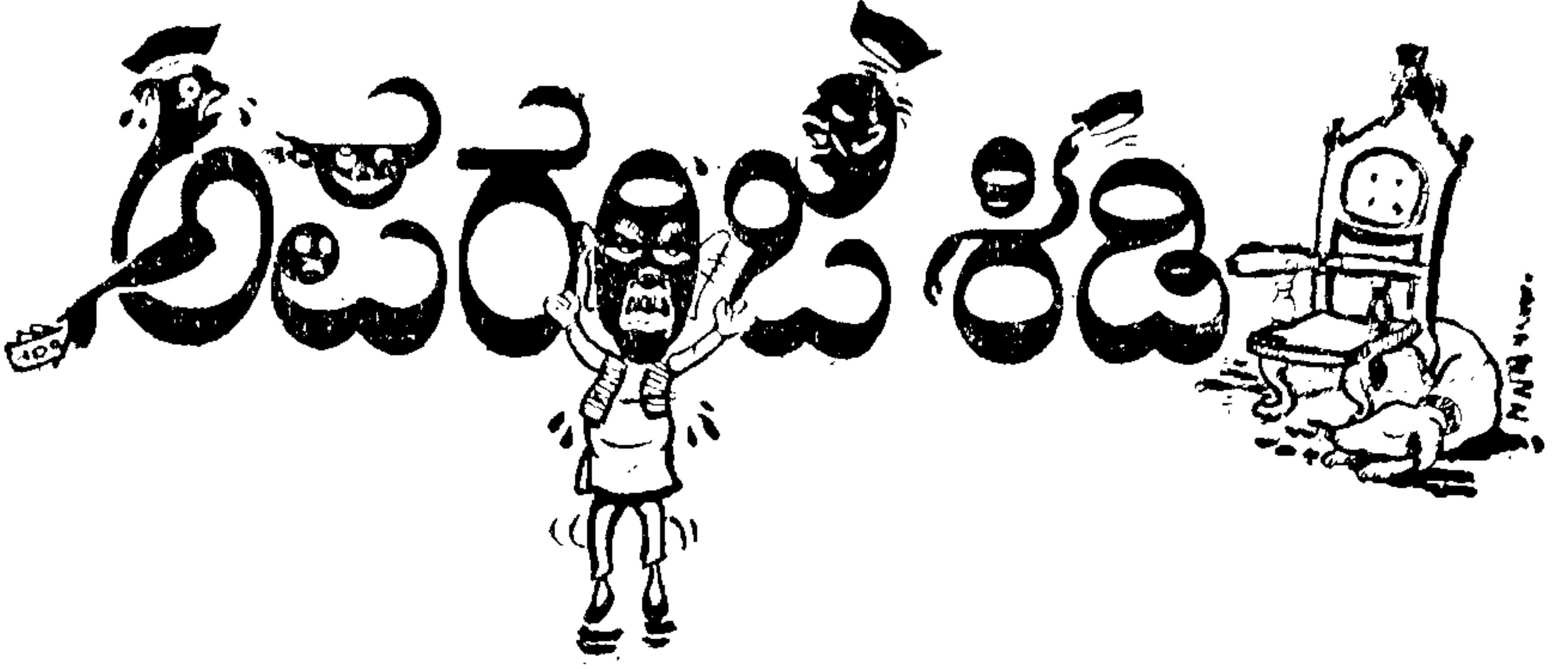
—ಛಾಂದೋಗ್ಯ

ಒಬ್ಬನೇ ಆದ ಆತ್ಮನು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಆದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರವಾದೊಡನೆ ವಿಭಾಗವಾಗುವಂತೆ ತೋರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಶ್ರುತಿಯು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ನಾವೂ ಅಷ್ಟೇ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ. ಎಚ್ಚರಾದೊಡನೆ ಮಂತ್ರಿ, ಶಾಸಕ, ಆರಕ್ಷಕ, ಭಯೋತ್ಪಾದಕ, ಪುಡಾರಿ, ಬಡಪಾಯಿ ಪ್ರಜೆ, ಅಧಿಕಾರಿ, ಗಂಡ, ಹೆಣ್ಣು, ತೆರಿಕೆದಾರ, ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವವ, ಬರಹಗಾರ, ಓದುವವ ಮೊರಾನ್, ಇಂಬೆಸೈಲ್, ಸ್ವಪಿಡ್, ಬುದ್ಧಿವಂತ ಎಂದು ಏನೇನೋ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ಏಕೆ ಎಂದರೆ ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ೧. “ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರೆ ದಂಡು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಪ್ಪನ ಬಳಿ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ, ದಂಡು ಕೊಡುವ ಮಾವನೇ ಮೇಲು. ೨. ಪ್ರಜೆಗಳು ದಡ್ಡರು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಪೂನವೀಯತೆ, ಸೆಕ್ಯೂಲರಿಸಂ ಎಂದು ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಂಬಿ ನನಗೇ ಸದಾ ಓಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ೩. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಆತ್ಮಪ್ರಿಯನ್ನು ಬಿತ್ತುವುದೇ ಶಾಶ್ವತ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟಿಲು. ೪. ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಆ ತಪ್ಪಿಗೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಬಸ್ ಛಾರ್ಜ್ ಕೊಡಲಿ, ಅವರ ಸಾಲ ಮನ್ನಾ ಆದರೆಷ್ಟು, ಬಿಟ್ಟರೆಷ್ಟು! ೫. ನಡೆದದ್ದೇ ನಾಣ್ಯ. ಯಾರು ಏನು ಬರೆದರೆ ನನಗೇನು?; ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ವಿಧಿಯೂ ಮುಟ್ಟಲಾರದು”. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಭಾವಿಸುವುದು ಅವಿದ್ಯೆಯ ಫಲ. ಅವಿದ್ಯೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪವೂ ಇದೆ. ನಾನು ಸರ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಪ್ರಜೆ. ನನ್ನ ಸಮಾನರಾರು?

ಯಾರು ಯಾರು ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಹಾಗೆ ಆತ್ಮ ವಂಚನೆಯ ಪಾಪ ತಟ್ಟುತ್ತದೆ. ನೊಂದವರ ಬಿಸಿಯೂಸಿರು ಬೇಯಿಸುತ್ತದೆ.

—ಪ್ರಕಾಶ್

ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಶಿಶು ವೈದ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ.

—ಸುದ್ದಿ

ನಂ ಪಾಪುಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದ್ರೆ ಏನು ಗತೀಪ್ಪ?

* * * *

15 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸ್ವಯಂ ನಿವೃತ್ತಿ.

—ಸಂಪುಟ ಸಭೆ

15 ವರ್ಷ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ ಬಳಿಕ — ಹೆದರಬೇಡಿ !

* * * *

ವೈದ್ಯರ ಮನೆ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದ ನಾಲ್ವರ ಸೆರೆ.

—ಸುದ್ದಿ

ಅವರಿಗೆ ಕಹಿ ಔಷಧಿ ಕುಡಿಸಲೇಬೇಕು !

* * * *

ಬೆಂಗಳೂರು—ದೆಹಲಿ ವಾಯಂದೂತ್ ಸಂಪರ್ಕ

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಇದೇನು ಆಶ್ವಾಸನೆಯೋ, ಬೆದರಿಕೆಯೋ?

* * * *

ದೇಶದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದ ಶೇ.63ರಷ್ಟು ವಯಸ್ಕರು ದೂರದರ್ಶನ ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ.

—ವರದಿ

ಭಾಗ್ಯವಂತರು ! !

o o o o

ಕಾವೇರಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಂಜಳಿ ; ಮುಖರ್ಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ.

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೂಕರ್ಜಿಗಳು ಇನ್ನು ವೃಥಾ !

* * * *

ಟಿ. ಎ.ಗೆ ಸವಂಗು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡಲಾಗದಂ.

—ಶ್ರೀ ಉಪೇಂದ್ರ

ಚರಿತ್ರೆ ಮರುಕಳಿಸುವಂತಿದೆ !

* * * *

ನಗರದ ಹವಾಮಾನ ಗರಿಷ್ಠ 19.8 ಸೆ. ಕನಿಷ್ಠ. 20.4 ಸೆ.

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಇದನ್ನು ಖಂಡಿಸಲೇಬೇಕು !

* * * *

ಬೇಳೆಕಾಳುಗಳನ್ನು ಪಡಿತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತರುವ ಯೋಚನೆ.

—ಶ್ರೀ ಮಿರ್ಧಾ

ಅಯ್ಯೋ, ಬೆಂದಕಾಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ದುಸ್ಥಿತಿಯೇ?

* * * *

ಸರ್ಕಾರ ಉರುಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಸುಳ್ಳು.

—ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಉರುಳಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅವೇ ಉರುಳುತ್ತವೆ ! !

* * * *

ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ರಕ್ಷಣಾ ವೆಚ್ಚ 52 ಶತ ಕೋಟಿ ರೂ. ಗೆ ಏರಿಕೆ.

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಗನ್ನಿಗೆ ಮದ್ದು !

ಏನು ಮಾಡೋ ಹಾಗಿದೆ?

— ಅ.ರಾ.ಸೇ.

“ಏಕೋ ಬೇಜಾರು....ಉಸ್” ಎಂದೆ.

ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡೆದ ಹಾಗೆ ಉತ್ತರ ಬಂತು.

“ಏನಾಗಿದೆ ಅಂತ ಬೇಜಾರು? ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಊಟ, ನಾಲ್ಕೋ ಆರೋ ಕಾಫಿ, ಬೇಕೆಂದ ತಿಂಡಿ ಸಿಗುತ್ತದಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೋ ಈ ಬೇಜಾರು”.

ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಗೂಡಿಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿ ಕೆಗೆದೆ. ಒಂದೂ ಪ್ಯಾರಾ ಓದುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಗಾರ ಯಾರು ಎಂದು ನೆನಪಾಯಿತು. ಟಿವಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತೆ. ಇನ್ನೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಮಾಲೆ ಬರಲಿತ್ತು. ಕೇಳಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಾಧಾನ; ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಪಿತ್ತ ಇಳಿಯಿತು.

• • •

ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಏಕೋ ಏನೋ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ 64, 64 ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. “ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಎಂದದಕ್ಕೆ “ಅದು ಬರೀ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕಲ್ಲ ಇನ್ನೂರು ಹನ್ನೆರಡೋ ಹದಿನಾಲ್ಕೋ” ಎಂದುತ್ತರ ಬಂತು. ‘ಏನದು ಅರವತ್ತ ನಾಲ್ಕು’ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ “ನಿನ್ನ ತಲೆ. ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕಲ್ಲ ಇವತ್ತು ಮುಖ್ಯ ನಲವತ್ತಾರು” ಎಂದದ್ದಕ್ಕೆ “ಏನು ನಲವತ್ತಾರು” ಎಂದೆ. “ನೀನು ಪೂರಾ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದೀ. ಈಗ ಕೆಲವು ಹೆಸರು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೊಳೆದರೆ ಹೂಂ ಎನ್ನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಿದುಳು ಓವರ್‌ಹಾಲ್ ಮಾಡಿಸಿಕೋ. ಸಾವಧಾನ್.....ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ದೇವಿ ಲಾಲ್, ಚೌತಾಲಾ.....ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಬಾಯಿ ಬಿಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ? No hope” ಎಂದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಯ ಚಕಿತನಾದೆ. “ಶೌರಿ ಓದುತ್ತೀಯೋ?” ಎಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಕೇಫು ಎಂದೆ. ಅವನು ತಲೆ ಕೊಡವಿದ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಳಿದರೆ ಗತಿಯೇನು!

“ಬಾ, ಚಿತ್ರಹಾರ್ ಬರುತ್ತೆ” ಎಂದರು. ಟಿವಿ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತೆ.

• • •

ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ಕಾಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರಂತೆ. ಈ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಊರಿ ನಲ್ಲೂ ಸೇಂಗಾ, ಅದೆಷ್ಟೋ ಹೆಕ್ಟೇರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರಂತೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಎಂಟನೆಯ ವರ್ಷ ನಮ್ಮೂರು ಕೆರೆಯುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ಬಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳೆಯೇನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ತೂರಿದಾಗ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತ ದಂತೆ. ಬೋರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಂಪಾಣೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಬೆಳೆದ ಸೇಂಗ ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೂ ಆಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಸೋಯಾಬೀನ್ ಬೆಳಿತಾರಂತೆ. ಬರೀ ಇಷ್ಟೇ ಸಾಕೇ? ರೇಪ್‌ಸೀಡ್ ಟ್ರೈ ಮಾಡಲಿ! ಈ ಬೆಳೆಗಳಿಲ್ಲಾ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಬೆಳೆದವೇ ಹೊಲದಲ್ಲೇ ಎಂದೂ ನಮ್ಮೂರಿನ ರೈತರು ನನ್ನನ್ನು ಘೇರಾವ್ ಮಾಡಿದರು. “ಬನ್ನಿ ಚಿತ್ರಮಂಜರಿ ನೋಡೋಣ” ಎಂದು ಟಿವಿ ಬಳಿಗೋಡಿದೆ. ಅವರೂ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.

○ ○ ○

“ಸಕ್ಕರೆ ಒಂಬತ್ತು, ಸೇಂಗಾ ಎಣ್ಣೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು, ಬೇಳೆ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನಗೂಲಿ ಹದಿನೈದು, ರಾಗಿ ನೂರೆಂಬತ್ತು. ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀ ನೀನು?”

“ನಾನೇ, ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನು? ಇವೊತ್ತು ನಡೂ ರಾತ್ರಿ ಫಿಲಂ ಇದೆ ”

“ಯಾವಾಗಲೂ ಚಿತ್ರ, ಹಾರ್, ಮಂಜರಿ, ಮಾಲಾ ಎನ್ನುತ್ತೀಯಲ್ಲಾ? ಏನಿರುತ್ತೆ ಅದರಲ್ಲಿ?”

“ಅತ್ತೆ ಸೊಂಟ ಮುರಿಯುವಂತೆ ಒನೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಮಾವ ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟು ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಇಬ್ಬರೂ ಆಶುಕವಿತೆ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಆರ್ಕೆಸ್ಟ್ರಾ ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು?”

○ ○ ○

“ನೀನು ಹಿಡಿತ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. You are hopelessly out of touch. ಏನಂತೀ Nobody likes you.”

“Nobody ever liked me. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರು ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದರು. “ಇದು ಕೇಳು; ನಮ್ಮಯ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆಗಲಿಂದ ಚಿತ್ರಕೂಟವಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈಗ ವಿಚಿತ್ರ ಕೂಟ ಜನರದ್ದು ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಒಂದು ಹಾಸ್ಯದ ಬತ್ತಿ ಹಚ್ಚಿಸಿದರೆ, ನಾಡಿದ್ದು ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಿತು ಅಂತ ಜನ ನಗ್ತಾರೆ. ಎಪ್ಪು ಜನ ಅಂತಿ? ಶತಾಂಶ ಹತ್ತೋ ಎಂಟೋ.....” ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು.....”

“ಏನು ಪಾಡ್ತೀ”

“ಫರ್ಯಾಯಿಷಿ ಚಿತ್ರಗೀತೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ”.

SHAKESPEARE ಮತ್ತು ನಾನು

—ವೈ. ವಿ. ಗುಂಡೂರಾವ್

ಇಲ್ಲಿ Shakespeare ಮತ್ತು ನನಗೆ, ಇದ್ದ ಸ್ನೇಹ ಸಂಬಂಧವನ್ನಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನಾಗಲೀ, ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ (ಎಲ್ಲಿಗೂ). ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಸಂಬಂಧಗಳಾವುವೂ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಇದೆ(ೇ). ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದ ಇಸವಿಯೇ 1564. ನಾನೋ, 19....ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಗಂಡಸಿನ ವಯಸ್ಸು, ಹೆಂಗಸಿನ ಸಂಬಳ ಕೇಳಬಾರದು ಅಂತ ಹೊಸ ಗಾದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು — ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸವಂಕಾಲೀನರಲ್ಲ. 'ಮತ್ತಾಕೆ ಮಾರಾಯ ಈ ಶೀರ್ಷಿಕೆ' ಅಂತೀರೇನೋ! ಉತ್ತರ ಸಿದ್ಧ.

ನಾನು Shakespeareನ ಸಾಹಿತ್ಯದ, ಅದರಲ್ಲೂ ಆತನ ನಾಟಕಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ (ಅಥವಾ ಅವನೇ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ) ಘಟಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಒಂದೆರಡೂರು ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುವೇ ಈ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶ. (ಮತ್ತಾವ ದುರುದ್ದೇಶವೂ ಇಲ್ಲ).

ನಾನು ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ.... 'ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ' ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪೋದಿಲ್ಲವೇನೋ! ನಾನು ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ (ಸರೀನಾ?)....ನನಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಬೇರೇನೂ ಕೆಲಸವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯೋದಕ್ಕೆ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಏನಾಯ್ತು! ಇನ್ನೇನು ತರಗತಿ ಶುರುವಾಗಬೇಕು Of course Englishದು). ಹೊಸ್ತಿಲ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತಿದ್ದೆ. Hamletನ ದ್ವಂದ್ವ ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು.....To enter or not to enter, that was the question....ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಮುಂದಿನ ಬೆಂಚನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ಎರಡು ಜಡೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಂಡೆ, ಚೂಡಿದಾರ್, ನನ್ನನ್ನಾಕರ್ಷಿಸಿ ಎರಡನೇ ಬೆಂಚಿನ ಮೂರನೇ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿಸಿತು. ಸರಿ, ಪಾಠ ಪ್ರಾರಂಭ.

When Shakespeare was born, English was virgin. When he died, she was the mother of half the universe.

Shakespeare, English ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಎಷ್ಟು rich ಆಗಿಸಿದ ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಿ, ಅವನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಓದಲೂ ನಮ್ಮನ್ನೂ ರೂಚಿ ಗೆಜ್ಜಿಸುವುದೇ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಇನ್ನೊಂದಿನ....

ನಾಟಕದ ಹೆಸರು....As you like it.

ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಹೆಸರು....Rama Rao.

ಬಿಟ್ಟರು ರಾವಂಜಾಣ, “Anybody has read, As you like it?”

ಎಲ್ಲರೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಂತೆ (ನನ್ನ ಮಗ) ನಾನೂ ಸುಮ್ಮನಿರಬಾರದಾಗಿತ್ತಾ? ನನ್ನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ “ಸುಮ್ಮನಿರು” ಎಂದು ಬರೆಯದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎದ್ದೆ “I have read Sir” ಎನ್ನುತ್ತಾ.

“Good, is it a comedy or tragedy?” ಮತ್ತೊಂದಷ್ಟೆ.

“Tragedy” ಎಂದೆ.

ಎಲ್ಲರೂ ಘೊಳ್ಳೆಂದರು. ‘ಇದೇನಪ್ಪಾ! tragedy ಅಂದ್ರೂ ನಗ್ತಾರೆ’ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟೆ. ಮೇಷ್ಟ್ರರೂ ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಗುತ್ತಾ, “It is comedy I say” ಅಂದರು ನಾನು ಮೀಸೆ ಮಣ್ಣಾಗದವನಂತೆ, “You can take it as you like it” ಎಂದೆ. He didn’t like it, so he didn’t take it (sportively).

ಮತ್ತೊಂದಿನ ಏನಾಯ್ತು ಗೊತ್ತಾ? Romeo and Juliet ಮಾದ್ದೇನೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂತ ಹಿಂದಿನ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲೇ ಹೆದರಿಸಿದ್ದರು, ನಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಕಾರರು (lecturer). ಅವರ ಆಗವನಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ black board ಮೇಲೆ ಬರೆದೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ chalkನಲ್ಲಿ....

Be a Roman while in Rome

Be a Romeo while in romance.

ಅದನ್ನೋದಿದ ಗೇರುಗಳು ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನೇ Juliet ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಾನು ಬರೆ

ನೇನೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಕೆಂಡವಾಗಿ.... 'I don't want to see your face in my class any more' ಎಂದೂ ಅವರ ಬಿಸಿಯಂಸಿರೂ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡುವ ಹಾಗೆ ಬುಸುಗುಟ್ಟಿದರು.

ಆ ದಿನ ಹೊರ ಬಂದ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮತ್ತು Shakespeareನ ಸಂಬಂಧ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ, ಇನ್ನೇನನಾಹುತವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಈ ಲೇಖನವಂತೂ ಲಂಬವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಜೋರಾಗಿ ಓಡ್ತಾ ಬಸ್ ಒಳಕ್ಕೆ ಹಾರೋದ್ರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೀವಾ ಅವನು !

ನಾನು ! (ಚೇರೆಯವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ)

—ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅಳವಂಡಿ

ಎದೆಯಿಂದ ಬೆಳೆದ
ವಂಗನಿಗೆ ನಾನು,
ಹಣದ ಚೀಲ ; ಮೇಲಾಧಿ
ಕಾರಿಯ ಚೀಲ.
ನೆರೆಯವರಿಗೆ ಬೇಡಿ
ದಾಗಲೆಲ್ಲ ನೀಡಿದರೆ
ಹಣ; ನಾನೊಂದು ಬ್ಯಾಂಕು !
ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಕ್ರಾಂತಿ
ಹೆಂಡತಿಯ ಲಟ್ಟಣೆಗೆ
ನನ್ನ ತಲೆ ಗೂರಿ ; ರಾಜ
ಕಾರಣಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನೊಂದು ಕುರಿ !
ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ನಾನು
ಪ್ರೀತಿಯ 'ಬಾಳ' ; ತಂದೆಗೋ
ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಂತ್ರಾಳ.

ಸಾಕು !

ಪ್ರೇಯಸಿ !
ಹುಲಿಯ ಹಾಲೇ?
ಮೊಲದ ಕೊಂಬೇ ?
ಹೇಳು ನಿನಗೇನು ಬೇಕು ?
ಮಂಗಳು ನಗಂತಲಿ ನಲ್ಲೆ,
ಸವಿದನಿಯಲೊರೆದಳು-
“ಕೊಕ್ಕು ಸೇರಿ
ರೇಷನಿನಲಿ ಕಿಲೋ ಎರಡು
ತನ್ನ ಸಕ್ಕರೆಯ ಸಾಕು ! ”

“ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಪ್ರಾಣ”

ಸೂರಿ

ನನ್ನ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಮೆಷಿನ್‌ಶಾಪ್‌ನಲ್ಲಿರೋ ಮೆಷಿನ್‌ಗಳು **production target**ನ **meet** ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಏನೇನೂ ಸಾಲದಂ, ಕಡೇ ಪಕ್ಷ ಎರಡು ಮಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್, ಮೂರು ಲೇತ್‌ಗಳನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಆಗೋದೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅಷ್ಟು ದಿನಗಳಿಂದ ಹೊಡಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ **Capital Goods Committee** ಅವರು ಕೊನೆಗೂ ಅವತ್ತು ಹತ್ತೂವರೆಗೆ ಆ ವಿಷಯಾನ **discuss** ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಅವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಂದೋನೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪೇಪರ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೋಡಿಸಿಕೊತಾ, ನನ್ನ ಕೇಸನ್ನ ಇನ್ನೂ **convincing** ಆಗಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡೋದು ಅಂತ ತಲೆ ಬಿಸಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದೆ.

ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲು ತೆಕ್ಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ನೋಡಿದ್ದೆ ನಮ್ಮ ಯೂನಿಯನ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಬಂದಿದಾನೆ. ಅವನ ಪರಿವಾರ ದೇವತೆಗಳು, **EC** ಮೆಂಬರುಗಳು ಗುರುಬಸಪ್ಪ, ಪಾಂಡು ಅವರುಗಳನ್ನೂ ಕರೆಕೊಂಡಂ.

ನಾನು ಬಹಳ **busy** ಆಗಿರ್ತೇನೆ. ಯಾರನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಬಿಡಬೇಡ ಅಂತ ನನ. **P.A.**ಗೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲ ಕಾನಾನೂ **lesser mortals** ಗೆ ಅಷ್ಟೆ ನಾನು ಏನೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ, ಸ್ವಲ್ಪ **free** ಆಗಿ ಬಿಡಿ ಅಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ **M.D.**ನಾದ್ರೂ ಹೂಂ ಅನ್ನಬಹುದೇನೋ. ಆದ್ರೆ ಸಿದ್ದಪ್ಪ? ಉಹಂ, ಅವೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ **infra dig** ಅಂತಾರಲ್ಲ, ಆ ರೀತಿ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ. ಏನಾದ್ರೂ ವಿಷಯ ಹಿಡಕೊಂಡು ತರಲೇ ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕೂ ಅಂತ ಅನಿಸಿದ್ದೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ **closed doors**ವಿ ಆಗಲೀ, **not too sacred**. ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಒಳಗೇ ಬಂದು ಬಿಡತಾನೆ....ದೇವರ ದಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ **toilet** ಬಾಗಿಲುಗಳು, ಚಿಲಕಗಳ ಭದ್ರವಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ದಿದ್ದೆ.....

ಆಯಿತು, ಇನ್ನ ಮಿಟಿಂಗ್‌ಗೆ **prepare** ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಗೇನೆ ಅಂತ ಒಳಗೊಳಗೇ ಉರಿದು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೂ, ಹೆಲ್ಲು ಕಿರಿದು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ **greet** ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತ ಉಪಚಾರ ಹೇಳೋ ಅಗತ್ಯ ಏನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕುರ್ಚಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹಾಕಿದ್ದ ಪೇಪರ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎತ್ತಿ ಆ ಕಡೆ ಹಾಕಿ ಅವರು ಆಗಲೇ ಕೂತಿದ್ದದ್ದೂ ಆಗಿತ್ತು.

“ನಿಮ್ಮ ಮೆಷಿನ್ ಶಾಪ್ ಸಾಂಬಮೂರ್ತಿ ವಿಷ್ಣು ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಜುಣಾಗಿ ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು”....

ಓ, ಸಾಂಬಮೂರ್ತಿ ವಿಷಯಾನೇ? ಅವನೇ ಅಲ್ಲವೇ **Purchase Manager** ಆಫೀಸಲ್ಲಿ ಅಟೆಂಡರ್ ಆಗಿದ್ದೋನು re-deploy ಅಂತ ಆಗಿ ನಮ್ಮ ಶಾಪಲ್ಲಿ **helper** ಆಗಿ ಒಂದು ವಾರದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದೋನು?....ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಏನೋ ಘನಂದಾರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕಡಿಮೆ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ ಅಂತಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅವರಿವರ ಜತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತರಲೆಗೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾನೆ ಅಂತಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ....ಅವನು ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ನಾನೂ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ, ಬೆಳಗಾಗ ಆಯ್ತು ಅಂದರೆ ಶಾಪಲ್ಲಿ ಏನಾದ್ರೂ ಗಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ **accident report** ಹೋಗೋ ಥರಾ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ.

“ಹಯ್ಯೋ, ಸಾಂಬಮೂರ್ತಿ ವಿಷಯಾನೇ? ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋ ಅಂಥಾ ತಲೆ ಹೋಗೋ ವಿಷಯಾನೇ ಅದು? ನಾಳೇನೋ, ನಾಡಿದ್ದೋ ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ ಆಗೊಲ್ಲವೇ? ಈವತ್ತು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ **busy** ಆಗಿದ್ದೇನೆ..... **Capital Goods Committee** ಮೀಟಿಂಗ್ ಇದ್ದಲ್ಲ, ಇವತ್ತು”.

“ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ದಿನಾ ಏಟು ತಿಂದೂ ಸಾಯ್ತಾ ಇದಾನಲ್ಲ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡೋಣ ಅನ್ನೋದು ಬಿಟ್ಟು **capital goods, capital punishment** ಅಂತ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ವಿಷಯನ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡ್ತಾ ಇದೀರಲ್ಲ, ನಾಳೆ ಸಾಂಬಮೂರ್ತಿಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ ಆಯ್ತು ಅಂದ್ರೆ ನೀವು ಕೊಡತೀರೇನಿ....?”....ಒಳ್ಳೆ ಒಗ್ಗರಣೆಗೆ ಹಾಕಿದ ಸಾಸಿವೆ ಥರಾ ಹಾರಾಡಿದ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.

ನಾನೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಧು ಪ್ರಾಣೀನೆ. ೨೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೀ, ಮಾಡೀ ಒಂದು ವಿಷಯಾ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ....ಇಂಥಾ ಜನಗಳು ಆಡೋ ಮಾತುಗಳನ್ನ ತುಂಬಾ **serious** ಆಗಿ ತಗೊಂಡು **upset** ಆಗೋದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಅಲ್ಲ ಅನ್ನೋದನ್ನ. ಆದರೆ ಅವತ್ತು ಮಾತ್ರ ಮೊದಲೇ ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು ಮೀಟಿಂಗ್ ಹ್ಯಾಗೆ **proceed** ಆಗುತ್ತೋ ಅನ್ನೋ ಯೋಚನೆ ಯಲ್ಲಿ. ಜತೆಗೆ ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ ಅನಿಸ್ತಾ ಇತ್ತು, ಸಿದ್ಧಪ್ಪನಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ. ಸರಿ ಇವತ್ತು ಬಂದಿತ್ತು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಹೂರ್ತ.

“ಅಂಥಾ ಗೊಫಟೆನ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿ, ನಾಲಕ್ಕು ತಾಸು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರಲಿ ಅಂತ ನನ್ನ ಶಾಪಿಗೆ ತಂದೋರು ನೀವು ತಾನೇ? ಅವನು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಏಟು ತಿಂತಾನೆ ಅಂತ ನೀವು ಯಾರಾದ್ರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ, ಹೀಗೆಲ್ಲ

ಹಾರಾಮಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ?....ನಿನ್ನೇದೇ ತಗೊಳ್ಳಿ **example**ನ. 30 mm ರಾಡನ್ನು viceನಲ್ಲಿ clamp ಮಾಡೋ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋದ್ರೆ, ಇವನು ಏನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಗೊತ್ತಾ? **Clamping** ಮುಗಿದಾಗ ಇವನ ಬೆರಳು viceನಲ್ಲಿ, rod slipಆಗಿ ಇವನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ. ಮತ್ತೆ ಮೊನ್ನೆ....ಹುಂ ಅವೆಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?....ನಿಮಗೆ ತರಲೆ ಎಬ್ಬಿಸೋಕೆ ಒಂದು ನೆಪಾ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಬಂದಿರಿ, ಅಷ್ಟೆ.....ಸಾಂಬಮೂರ್ತಿ ಇದ್ದರೆಷ್ಟು, ಸತ್ತರೆಷ್ಟು ನಿಮಗೆ.....ಎಲ್ಲಾ secondary ಅಷ್ಟೆ....”

ಹಾವು ಕಚ್ಚದೇ ಇದ್ದೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಆದ್ರೂ ಅದು ಬುಸ್ ಬುಸ್ ಅಂತಾ ಇರಬೇಕು ಬದಕಬೇಕೂ ಅನ್ನೋ ಆಸೆ ಇದ್ರೆ ಅಂತನ್ನೋದನ್ನು ನಾನು ಯಾವಾಗ್ಲೋ ನೀತಿ ಕಥೆಲಿ ಓದಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ಅದು ಎಷ್ಟು ನಿಜಾ ಅನ್ನೋದು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ಈವತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಎಗರಲ್ಲದ್ದಾ ಇದ್ದನಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ, ಸ್ವಲ್ಪ ಥಂಡಾ ಹೊಡದ, ನನ್ನ **explosion**ಗೆ ಹೆದರಿ.

“**Excite** ಆಗಬೇಡಿ, ಸಾರ್....ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದದ್ದು ನಮ್ಮ ಟೈಂ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ. ಆ ಮೊಟಿಂಗೂ ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಗರಂ ಆಗಿದೆ....ಆದ್ರೆ ಸಾರ್, ನಾವು ತಾನೇ ಏನು ಮಾಡೋಣ ಸಾರ್?....ದಿನಾ ಹೀಗೆ ಒದೇ ತಿಂತಾ ಇರ್ತಾ ನಲ್ಲ, ಒಂದು ದಿನ ಏನಾದ್ರೂ ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ ಆದ್ರೆ ಅಂತ ನಮಗೆಲ್ಲ ತುಂಬಾ **worry** ಆಗಿದೆ....ಮುಖ್ಯ ಅವನ್ನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತರಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ನಾವುಗಳು....ಈಗ ನೋಡಿದ್ರೆ ಅವನು ಒಂದು ರೀತೀಲಿ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಪ್ರಾಣಿ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸತ್ತೆ ಸಾರ್”.

ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಪ್ರಾಣಿ?....ಹೋ ಗೊತ್ತಾಯಿತು, ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು ಸಾಂಬಮೂರ್ತಿ **accident prone** ಅನ್ನೋದನ್ನು. ಛೇ, ಎಂಥಾ ನತದ್ರಷ್ಟು ಭಾಷೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷು? ಬರೆಯೋದು ಒಂದು ಥರಾ ಅಂತಂದ್ರೆ ಅದನ್ನು ಆಡೋದು ಹತ್ತು ಥರಾ....ನಮ್ಮಂಥೋರ ಕೈನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಅದೆಷ್ಟು ಪಾಡು ಪಡ್ತಾ ಇದೆ. ನನಸ್ಕೊಂಡು ನಗು ಬಂದು ತಲೆ ಬಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಲ ಇಳಿದು ಹೋಯಿತು.

“ಆಯ್ತು, ಸಾಂಬಮೂರ್ತಿ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಪ್ರಾಣಿ ಅಂತಲೇ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೋಣ....ಆದ್ರೆ ಎದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೂ ಅಂತೀರ ಈಗ?”

“ಅದೇ ಸಾರ್, ನಮಗೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ....ಒಂದು ಕೆಲ್ಸಾ ಮಾಡೋಣ ಸಾರ್ ಒಂದು ೧೦ ದಿನ ಅವನಿಗೆ ಏನು ಕೆಲ್ಸಾನೂ ಕೊಡದೆ ಶಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ

ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಕಿ ಕೂಡಿಸೋಣ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನ ಟೈಮೂ ಸರಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ದಾರಿಗೆ ಬರಬಹುದೂ ಅಂತೀನಿ....”

“ಕೆಲ್ಸಾ ಇಲ್ಲದೆ ಶಾಪಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ತೂಕಡಿಸೋದ್ರ ಬದಲು ರಜಾ ಹಾಕಿ ಮನೇಲೇ ಇದ್ದು ಆಗೊಲ್ಲವೆ?”

“ಹಯ್ಯೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಸಾರ್....ಅವನಿಗೆ ಮನೇ ತುಂಬಾ ಮಕ್ಕಳು.... ಅವನೇನಾದ್ರೂ ರಜಾ ಹಾಕ್ತಾ ಅಂದ್ರೆ ಅವುಗಳ ಗಲಾಟೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ರೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚೋದಕ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲ....rest ಬೇಕೊಂದ್ರೆ ಅವನು ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಗೆ ಬರೋದೇ ವಾಸಿ ಸಾರ್.”

ಹುಂ ಆಗಲಿ ನನ್ನದೇನು ಹೋಗತ್ತೆ? ಶಾಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನಾ ತೂಕಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಲಾ ಹಾಕ್ತಾ ಇಲ್ಲ ! ಅವರ ಜತೆಗೆ ಇವನೂ ಒಬ್ಬ, ಅಷ್ಟೆ ತಾನೆ? ಆದ್ರೆ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸಇವನ್ನ ಯಾರೂ ಮಾತು ಕೂಡ ಆಡಿಸಬಾರದು. Official ಆಗಿಯೇನೆ, ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ **He should be allowed to rest in peace.**

“Okay ಮಿಸ್ಟರ್ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ....ಹಾಗೇ ಮಾಡೋಣ. ಈಗಲೇ ನೀವು ಒಂದು ಜಾಗ ನೋಡಿ ಅವನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಕಿ ಕೂಡಿಸೋರಂತೆ.....ಇನ್ನು ನೀವು ನನ್ನನ್ನ free ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟು.....”

* * *

ನಮ್ಮ ಮಿೂಟಿಂಗ್ lunch hour ಮುಗಿದ್ರೂ ಇನ್ನೂ ನಡೀತಾ ಇತ್ತು.... ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಜತೆ ಹಾರಾಡಿದ್ದು ಒಳ್ಳೇದೇ ಆಯ್ತು ಅನ್ನಿಸತ್ತೆ. ಅದೇ ಬಿಸಿನೆಸ್‌ಲೇ industrial engineering ನೋರೂ, maintenance ನವರೂ ಅಂತ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಪೋಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಹಾಗಾಗಿ ಸದ್ಯ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಅಂತ ಅವರು ನಾಲಕ್ಕು ಲೇತ್‌ಗಳು, ಮೂರು ಮಿಲ್ಲಿಂಗ್ ವೆಂಷಿನ್ ಅಂತ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗೇ ಕೂಡಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು.

ಇನ್ನೇನು ಮಿೂಟಿಂಗು ಮುಗೀತು ಅಂತ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ ನನ್ನ P. A. ಇಂದ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಫೋನ್ ಬಂತು.

“ಸಾಂಬಮೂರ್ತಿಗೆ ಈವತ್ತು ಕೂಡ ಆ್ಯಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ, ಸಾರ್.... ಮಂಡಿ ಮೂಣಕ್ಕೆಗೆ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್, ಜೊತೆಗೆ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಏಟು ಬಿದ್ದು ಮೂರು stitch ಕೂಡ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ....ನೀವು immediate ಆಗಿ ಹೋಗಿ ಅವನ್ನ ambulance room ನಲ್ಲಿ ನೋಡೋದು ವಾಸಿ ಅನ್ನಿಸತ್ತೆ ಸಾರ್”.

ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ದೆ, ಆಗಾಧವಾಗೇ ಆಗಿದೆ ಜಖಂ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಅವನ ಮೈನಲ್ಲಿ. ತುಂಬಾನೆ ರಕ್ತ ಹೋಗಿರಬೇಕು ಮೈಯಲ್ಲಿಂದ. ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ರೆ ಬಂದ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು.

ಅಲ್ಲ ಅವತ್ತು viceನಲ್ಲಿ ಬೆರಳು ಕಚ್ಚಿಸ್ಕೊಂಡು ಕಾಲ ಮೇಲೆ rod ಬಿದ್ದಾಗ ಲಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ದಿನ castings yardನಲ್ಲಿ, castingsನ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೀ ಇಷ್ಟು ಏಟು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ಈವತ್ತು ಏನೂ ಲಸ ಮಾಡಬೇಡ ಅಂತಲೇ permission ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿದ್ದೂ ಇವನು ಯಾಕೆ ಏನೂ ಮಾಡತೀನಿ ಅಂತ ಹೋಗಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ?

ವಿಷಯ ಏನೂ ಅಂತ ಅವನ್ನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ turner ವೇಲೂನ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ,

“ಸಾರ್, ಈವತ್ತು ಗುರುವಾರ.....ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ ಬೇಳೆ ಅಲ್ಲವಾ ಸಾರ್?”

ಥತ್, ಈ ವೇಲೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೇನೆ. ಒಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ ಹತ್ತು ಹೇಳತಾನೆ, ವಿಷಯಾ ಒಂದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು.

“ನಿಮ್ಮ ಥಲೇ! ಸಾಂಬಮೂರ್ತಿಗೆ ಏಟು ಯಾಕೆ ಬಿತ್ತೂ ಅಂದ್ರೆ, ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ ಬೇಳೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀರಲ್ಲ, ...ಏನಾಯ್ತೂ ಅಂತ ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೇಳಬಾರದೆ?”

“ಅದೇ ಸಾರ್, ನಾನೂ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು. ಬಿಸಿ ಬೇಳೆ ಅಂದ್ರೆ ಇವನಿಗೆ favourite, ಸಾರ್. ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂದು ಒಂದು ಶಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಮೇಲೆ ಕೂತ ಕೊಂಡ ಸಾರ್.... ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಮೇಲೆ....”

“ಆ ಮೇಲೆ....ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಮೇಲೆ ಏನಾಯ್ತು?”

“ಅಲ್ಲೇ ಹಾಗೇ ತೂಕಡಿಕೆ ಬಂದು, ಸ್ಕೂಲ್‌ನಿಂದ ಉರುಳಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಸಾರ್, ಬೀಳ್ತಾ ಬೀಳ್ತಾ ಸ್ಕೂಲ್ ಕೂಡ ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ ತೊಡರಿಕೊಂಡು ಅವನ ಹಣ್ಣಿಗೆ, ತಗಲಿ....”

ಯಾವುದು ಹಾಸ್ಯ?

—ಆಗ್ನೆನ್ ನ್ಯಾಶ್

‘ಯಾವುದು ಹಾಸ್ಯ?’ ಸಂಪಾದಕರು ಕೇಳಿದರು. ತಮಾಷೆಗಲ್ಲ, ಉತ್ತರ ಬೇಕೆಂದು ಮೇಜು ಕುಟ್ಟುತ್ತಾ.

ಅವರು ಮಣಿಕಟ್ಟು ಮುರಿಯುವ ತನಕ ಕುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಇರಲಿ. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಏನೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಸ್ಯ ಎಂದರೇನು ಎಂದು ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವಷ್ಟು ನಾನು ಜಾಣನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಷ್ಟು ದಡ್ಡನೂ ಅಲ್ಲ. ನಿಜ, ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ಚರ್ಚಿಸುವ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ಗಳ ಬಗೆಗೆ, ಸಂಕೀರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿಯುವವರ ಬಗೆಗೆ ನನ್ನದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ.

ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ನೋಡಿದಾಗ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಪುಟಿಯುವ, ಜಂಗನೆ ನೆಗೆಯುವ ಹೊಳಪು ಕಣ್ಣಿನ ಚಿರುಕು ಕಪ್ಪೆ ನೋಡಿದಾಗ ಇಂತಹವರೆಲ್ಲಾ ‘ಈ ಕಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗಿಂತ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವ ಅಂಶ ನನಗೇನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಒಳಗೊಳಗೆ ಅಳಕು. ಈ ಕಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ.

ಅಂತೆಯೇ ಅವರು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ತಮ್ಮ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಿಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಮೆರದ ಮುಂದೆ ಇದರ ಕಾಲು ಕುಯ್ಯುತ್ತಾರೆ....ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಪುಟಿಯುವ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿಯಲು. ಚಿಮುಟದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕೀಳುತ್ತಾರೆ....ಅದರ ಹೊಳಪು ವಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ಎಂದು ನೋಡಲು. ಪ್ರಯೋಗ ಮುಗಿದ ಅನಂತರ ಫಲಿತಾಂಶ ಏನು? ಸತ್ತ ಕಪ್ಪೆ.

*

*

*

‘ಯಾವುದು ಹಾಸ್ಯ?’ ಸಂಪಾದಕರು ಮತ್ತೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸರಿ. ಮೊದಲಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋಣ. ಈಗ ಹಾಸ್ಯಗಾರ ಯಾರು ನೋಡೋಣ. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗ, ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯೊಂದರ ಎತ್ತರದ, ಚಾರುವ ಸೂರನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ‘ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು. ‘ಬೀಳದೆ ಇರೋ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತೆಯೇ ಅಂತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀನಿ’.

ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಸ್ಯಗಾರ, ಈ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿನ ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಏಕತಾನದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಸೆಳೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯ ನಡುವೆ ‘ಬೀಳದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತೆಯೇ’ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

(ಅನು : ಬಿ. ಎಸ್. ಚಂ.)

ದಂತ ಕಥೆ !

“ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ”

ನನ್ನ ಪರಮ ಮಿತ್ರನೂ, ಪಿಶ್ವ ಪಿಶ್ಯಾತನಾಗಿ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪತ್ತೇ ದಾರನೂ ಆದ ಶೂರಲೇಖನ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲು ನನಗೆ (ಅಂದರೆ ವತ್ಸನಸಿಗೆ) ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ ಶೂರಲೇಖನಿಗೆ ನನ್ನ ಕಥೆಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. “ನನಗೆ ಈ ಪಬ್ಲಿಸಿಟಿ ಎಲ್ಲ ಬೇಡ ವತ್ಸನ, ನನ್ನ ಕರ್ಮಯೋಗಿತನ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಕರ್ಮಣ್ಯೇ ಪಾಧಿಕಾರಸ್ತೇ ಅಂತ ಇಲ್ಲೇ ಗೀತೇಲಿ?” ಅಂತ ಅಂದ ಶೂರಲೇಖ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಗಂಧ ಇಲ್ಲದ ನಾನು ಅರ್ಥವಾದವನ ಹಾಗೆ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ತೀರ ಕಂತೂಹಲಜನಕವಾದ ಶೂರಪ್ಪನ್ ಕಥೆ ಫೇಳಲು ಶೂರಲೇಖನ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ನನಗೆ. ಇದೇ ಈ ಸೀರೀಸ್‌ನ ಕೊನೆಯ ಕಥೆ ಎಂದು ಓದುಗರಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ !

ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ, ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಗಂಟೆ ಸಮಯ. ಶೂರಲೇಖ ಇನ್ನೂ ಮಲಗಿದ್ದ. ನಾನು ಪೇಪರೋದುತ್ತ, ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಾರಕ ಸುದರ್ಶನ ಬಂದ. ಸಾರ್, ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ! ಅಂದ ನನಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ನೀನು ನಮ್ಮ ಜತೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಇದ್ದೂ, ಇಷ್ಟೇನೇ ಕಲಿತಿಯೋದು? ‘ಯಾರೋ’ ಅಂದರೆ ಯಾರು? ಅಂತ ಕೂಗಿದೆ. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಆರಡಿ ಎತ್ತರದ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಂದರು! ‘ನಾನೇ, ಭುಜಂಗರಾಯ!’ ಅಂದರು. ‘ಸುದರ್ಶನ, ಕಾಫಿ ತಾ!’ ಅಂದೆ ‘ಏನು ವಿಷಯ?’ ಅಂತ ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದೆ. ಭುಜಂಗರಾಯರು ನಗರದ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು.. ‘ಶೂರಲೇಖ ಎಲ್ಲಿ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ‘ಅಗೋ, ಅಲ್ಲಿ!’ ಅಂದೆ. ಶೂರಲೇಖ ಕಣ್ಣುಜ್ಜುತ್ತ ಬಂದ

ಭುಜಂಗರಾಯರು ತಮ್ಮ ಅಳಲನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡರು. ‘ನೋಡಿ, ಈ ಶೂರಪ್ಪನ್‌ನ ಹಿಡಿಯುಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ! ನಿಮಗೆ ಯಾಕೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡೋದು ಅಂತ (!!)

ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದಿ. ಈಗ ಇವನ ಹಾಪಳಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿ, ನಮ್ಮ ಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರ ಬಂದಿದೆ. ನೀವು ಯಾವ ಕೇಸಿದ್ದ್ರೂ ಬಿಟ್ಟು, ಬರ ಬೇಕು !’ ಅಂದರು. ಶೂರಲೇಖ ನಕ್ಕ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಖಾಲಿ ಬ್ರೀಫ್ ಕೇಸ್ ಇರೋದು !’ ಅಂತ ಅವನ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನೇ ನಕ್ಕ. ‘ಶೂರಪ್ಪನ್ ಬಗ್ಗೆ ಪೇಪರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತ ಬಂದಿದೀನಿ ! ಅಲ್ಲ, ನೀವು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಇರೋದನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಪೇಪರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕ್ತಾ ಬಂದ್ರೆ, ಶೂರಪ್ಪನ್‌ಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಲ್ಲೇ?’ ಅಂದ.

ಭುಜಂಗರಾಯರು ಚಕಿತರಾದರು. ಅವರಿಗೆ ಈ ಸಿಂಪಲ್ ಸತ್ಯ ಈಗ ಹೊಳೆಯಿತು. 'ಈಗೇನು ಮಾಡೋದು ಹೇಳಿ ಶೂರಲೇಖ ?' ಅಂದರು. ಶೂರಲೇಖ, ಶೂರಪ್ಪನ್ ಇರಬಹುದಾದ ಕಾಡಿನ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ. ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಚಿಂತೆಯ ಗೆರೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. 'ನೋಡಿ, ಶೂರಪ್ಪನ್ ಹಿಡಿಯೋದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡೋ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ ! ನಾವು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನಡಕೋ ಬೇಕಾಗುತ್ತ ! ಎರಡು ದಿನ ಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ, ನಾನು ಪ್ಲಾನ್ ಹೇಳ್ತೀನಿ' ಅಂತ ಭುಜಂಗ ರಾಯರನ್ನ ಸಾಗಹಾಕಿದವು.

ಶೂರಲೇಖ ಸಿಗರೇಟ್ ಹಚ್ಚಿ ಕೂತ. ದಟ್ಟ ಹೊಗೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಕೆಮ್ಮು ಬಂತು, ಆದರೆ ಬಂದ್ವಿ ಏನೂ ಚುರುಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಂಜೆಯ ವೇಳೆಗೆ ಶೂರಲೇಖ ಎದ್ದ. ಬಾ, ವತ್ಸನ ಹೊರಡೋಣ ಅಂದು, ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗನ ವೇಷ ಧರಿಸಿದ. ನಾನೂ ಹಾಗೇ ತಯಾರಾದೆ. (ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 80 ಬಗೆಯ ವೇಷಗಳು — ಕಥಕ್ಕಳಿ ಸೇರಿ — ಇರುವುದು ಓದುಗರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ.) ಬಸ್ ಹಿಡಿದು ಕಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಸೇರಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಟಲೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಾಫೀ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಕುಳಿತೆವು. ಆಜಾನುಬಾಹು ಒಬ್ಬ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಥೇಟ್ ಹಿಂದೀ ಸಿನೆಮಾ ವಿಲನ್ !

'ಯಾವ ಊರು, ತಮ್ಮದು?'

'ಕನಕಪುರ'.

'ಈ ಹಳ್ಳಿಲಿ ಏನು ಕೆಲಸ?'

'ಸುಮ್ಮನೆ ಸುತ್ತಾಡುಕ್ಕೆ ಬಂದ್ವಿ !'

"ಇದು 'ಸುಮ್ಮನೆ' ಸುತ್ತಾಡೋ ಜಾಗ ಅಲ್ಲ ! ನೀವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡೋದೇ ಕ್ಷೇಮ !"

ಶೂರಲೇಖ ನಿಂತ, ಆ ಆಜಾನುಬಾಹು ವ್ಯಕ್ತೀನ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಎರಡು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದರು. ವಿಲನ್ ಈಗ ನಗುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾಫಿ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಟೆವು.

* * *

ಒಂದು ಹಳೆಯ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಅರ್ಧ ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆವು. ನಮ್ಮ ಗೈಡ್ "ಇಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರಿ" ಅಂತ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಇಬ್ಬರೂ ಹಳ್ಳಿಗರು ಚೀಲಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಶ್ರೀಗಂಧದ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂದೂ ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಫ್ರೆಂಡ್ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಉದ್ದನೆಯ ಆದ್ಮೀನ ಕರೆತಂದ. ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ನಕ್ಕ.

“ಶೂರಲೇಖ !”

“ಶೂರಪ್ಪನ್ !”

“ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಆಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ?”

“ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು !”

ಹಳೆಯ ಮಿತ್ರರಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ — ಕುಖ್ಯಾತರನ್ನು ನೋಡಿದ ನಾನು ಬೆರಗಾದೆ. ಶೂರಪ್ಪನ್ ಹೇಳಿದ — ‘ಲೇಖ, ಹೆಡ್ವಾಸ್ಪರಂ ಮನೆಯಿಂದ ನಾನು ಕ್ವೆಶ್ಚನ್ ಪೇಪರ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕದೀತಿದ್ದದ್ದನ್ನ ನೀನೇ ಆಲ್ವೆ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದು? ಇಲ್ಲೇನು ಮಾಡ್ತಿದೀಯಾ?’

ಶೂರಲೇಖ (ಗಂಭೀರವಾಗಿ) ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲೆಂದು ಬಂದೆ !

ಶೂರಪ್ಪನ್ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕ. ಈ ಪದದ ಅರ್ಥ ನನಗೆ ಆದದ್ದು ಆಗಲೇ !

“ಶೂರಲೇಖ ! ನಗರಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ ಮರಳು : ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನನ್ನ ಬಿಡು !”

ಶೂರಲೇಖ : “ಶೂರಪ್ಪನ್, ನಿನ್ನ ಆಟ ಎಲ್ಲ ಇವತ್ತಿಗೇ ಮುಕ್ತಾಯ ! ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಉಪ್ಪು ತಿಂದೋನು ! ಅವರೇ ಬೇಡಿ ಬಂದಿರುವಾಗ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಆಗುಲ್ಲ ! ನಿನ್ನ ಜತೆ ಹಗೆತನ ಸಾಧಿಸಿ ಏನು ಭಾಗ್ಯ ? ನೀನು ಈಗಲೇ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೋ ! ನಿನ್ನ ತರಹ ಇರೋ ಹಳ್ಳಿಗನೊಬ್ಬನನ್ನ ಇಟ್ಟಿ ದೀವಿ ! ಅವನನ್ನೇ ಶೂರಪ್ಪನ್ ಅಂತ ಭುಜಂಗರಾಯರೂ ಹಿಡಿಯೋ ತರಹ ಮಾಡ್ತೀನಿ ! ನೀನೂ ಸೇಫ್, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸಂತೋಷ ! ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲ ಇವತ್ತಿಗೇ ಬಂದ್ !”

ಶೂರಪ್ಪನ್ ಸಿಗರೇಟ್ ಎಳೆದು ಹೊಗೆಯನ್ನ ಸುರುಳಿ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ. ನಾನು ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಶೂರಲೇಖ ಎದ್ದ. ‘ಬಾ ವತ್ಸನ, ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಆಯಿತು’ ಅಂದ. ನಾನು ಚಕಿತನಾದೆ. ಶೂರಪ್ಪನ್ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ಅಂದೆ. ಶೂರ, ಶೂರಪ್ಪನ್ ಇಬ್ಬರೂ (ಗಹಗಹಿಸಿ) ನಕ್ಕರು. ಸಿಗರೇಟ್ ಹೊಗೆಯ ಸುರುಳಿಯಲ್ಲಿ ‘ಆಗಲಿ’ ಅಂತ ಉತ್ತರ ಸೂರಿನತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು !

○ ○ ○

ಭುಜಂಗರಾಯರು ನಗುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಶೂರಲೇಖನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಣ್ಣು ಶೂರಲೇಖನ ಸಿಗರೇಟ್ ಕೇಸ್‌ನ ಮೇಲೆ ಹೋಯಿತು. ಉದ್ದನೆ ಆನೆ ದಂತದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಿಗರೇಟ್ ಇಡಲು ಜಾಗ ಮಾಡಿದ್ದ ಕಲಾಕೃತಿ ! ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕೊರೆದಿತ್ತು.

“ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ದಂತ ಕಥೆ !”

—ನಿನ್ನಿ—

ಸಂಗೀತ, ಸಭಿಕರು ಮತ್ತು ಸಭ್ಯತೆ

—ಶಾಂತಾ ರಘು

ಗಾಯನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜಪುರಂ ಸಂತಾನಂ ಅವರ ಕಛೇರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮೈಮರೆತು ಆಲಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಗಾಯಕರು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಪರವಶದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ “ಕರಪರ” ಎಂಬ ಕರ್ಕಶ ಶಬ್ದದಿಂದ ಘನಘೋರವಾಗಿ ವಿಕಾಗ್ರತೆಗೆ ಭಂಗವಾಯಿತು. ಆಚೆ ಈಚೆ ನೋಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ದಂಪತಿಗಳು, ಎರಡು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು: ಫ್ಲಾಸ್ಕ್, ನೀರಿನ ಬಾಟಲಿ, ಬಿಸ್ಕತ್, ಉಪ್ಪೇರಿ. ಸಂಗೀತ ಬೋರಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳು ಚಿಪ್ಸ್ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಸಶಬ್ದವಾಗಿ. ತನ್ಮಯರಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ತರಹದ ದಾಂಧಲೆಗಳು, ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟ ಸಂಕಟಕರವಾದವು ಎಂಬುದು ನಿಜವಾದ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಿಯರಿಗೇ ಗೊತ್ತು.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೇಗಪ್ಪಾ ಗದರಿಸುವುದು ಎಂದು ನಾವಷ್ಟು ಜನ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗಲೇ, ಗಂಡಸಾದವನು ವಾಟರ್ ಬಾಟಲ್‌ನಿಂದ ‘ಗಳಗ್’, ‘ಗಳಗ್’ ಎಂದು ನೀರು ಕುಡಿದು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟನು. ಒಂದು ಪೇಳಿ ಗಾಯನ ಸಮಾಜವನ್ನು ಪಿಕ್‌ನಿಕ್ ಸ್ಪಾಟ್ ಎಂದೇನಾದರೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದನೋ?

ಸಂಗೀತ ಸಭೆಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳು. ಸಕಲರೂ ಸದಸ್ಯರಾಗಬಹುದು.... ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲದವರು ದಂಡೂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಗೀತ ಕೇಳಲು ಬರಬಹುದು. ಒಪ್ಪಿದೆ. ಆದರೆ, ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಆಲಿಸಿ, ಅನಂದಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿಗಳನ್ನು, ಸಶಬ್ದ ಕರ್ಣ ಕಠೋರ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಶಾಂತಿ ಭಂಗ ಮಾಡಬಹುದೇ? ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಗೀತ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಬರುವವರು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವರ ತನ್ಮತಕ್ಕೆ ಈ ತರಹ ಅನಾಗರಿಕ ಆಘಾತ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ?

ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಯಲಿನ್ ವಿದ್ವಾಂಸರೊಬ್ಬರು ಒಮ್ಮೆ “ತಾಯಿ ತಂದೆಯರು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಖಂಡಿತ ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು, ಸಂಗೀತದ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜ. ಆದರೆ ಓಗೆ ತಿಂಡಿ ಕಾಫಿ ಸಮೇತ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಾಲ ಕಳೆಯಿರಿ ಎಂದು ಅರ್ಥವೇ?! ಯಾವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆ? ಒಂದು ಕಛೇರಿಯಿಲ್ಲಂತೂ ಆರು ತಿಂಗಳ ಮಗುವೊಂದು ಗಾಯಕರ ಜತೆ ಪೈಫೋಟಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ರಾಗಾಲಾಪನೆ

ಮಾಡ್ತಾನೆ ಇತ್ತು. ಅದರ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಬೇಕೆಂತಲೋ, ಇಲ್ಲಾ ಗಾನಾಂಬುಧಿ ಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೈ ಮರೆತರೋ, ಗಮನ ಕೊಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹತ್ತಾರು ನಿಮಿಷ ಮಗು ಶಂಖ ವಾದ್ಯ ಪೂರೈಸಿದ ಮೇಲೆ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರ ಉರಿ ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಸಿವಿಸಿ ಗೊಂಡ ಮಡದ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಬಾರ್ದೇ ಹೊರಗೆ?" ಅಂತ ಹಲ್ಲಾ ಮುಡಿ ಕಚ್ಚಿದಾಗ, ಗಂಡ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಬೀರಿ, ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿ ಸೊಂಟದ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿಕೊಂಡು, ಹೊರ ಹೋದ. ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಕರೆತರುವ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ; ಅವನ್ನ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಒಲಿಸಲು ಕಲಿಯಬೇಡವೆ?

ಗದ್ದಲದ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲೇ ಪಾಪ್ ಕಾರ್ನ್ ತಿಂದರೂ ಹಿಂದಿನಿಂದ "ಷ್!ಷ್!" ಎಂದೂ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳಬೇಕಾದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳುವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಡವೆ? ಕೆಲವು ಮಹಾಶಯರುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯೋ, ತಪ್ಪೋ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಾಳ ಹಾಕುವ ಹುಚ್ಚು ಬಹಳ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು "ರಪಾರ್, ರಪಾರ್" ಎಂದೂ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಪರಿಚ್ಛಾನವಿಲ್ಲದೆ ತಾಳ ಬಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ತನ್ಮಯರಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಕೇಳುವವರ ಗತಿ?

ಮಂದರಾಸಿನ ಒಂದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಛೇರಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ "ದಯವಿಟ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ತಾಳ ಹಾಕಬಾರದು. ಗಲಾಟೆ ಮಾಡ ಬಾರದು. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಎದ್ದು ಹೋಗಬಾರದು. ಸಭಿಕರು ಸಹಕರಿಸಬೇಕು" ಎಂದೆಲ್ಲ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ತರಹ ಮಧ್ಯೆ ಎದ್ದು ಹೋಗುವ ಅಭ್ಯಾಸವಂತೂ ಬಹು ತಪ್ಪು. ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆ ? ಅದರಲ್ಲೂ ಮೃದಂಗದ ತನಿ ಆವರ್ತನೆ ಶುರುವಾಗುವುದೇ ತಡ, ಧಡ ಧಡನೆ ಅರ್ಧ ಜನ ಎದ್ದು ಕಾಂಟೇನಿಗೋ, ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಲೋ, ಬಾತ್ ರೂಮಿಗೋ ಹೊರಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ! ಮೃದಂಗದ ತನಿ ಆವರ್ತನೆ—ಸಿನಿಮಾದ ಇಂಟರ್‌ವಲ್ ಎಂದು ಕೆಲವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗಿದೆ!

ಹಿರಿಯ ಗಾಯಕರ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ಮೃದಂಗದ ತನಿ ಶುರುವಾದ ಕೂಡಲೇ ಅರ್ಧ ಜನ ಎದ್ದು ಹೊರಟರು. ಗಾಯಕರು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು.

ತನಿ ಮುಗಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಬಂದು ಕುಳಿತರು. ಗಂಟಲು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡ ಗಾಯಕರು “ಮರ್ಯಾದಾ ತೆಲಿಯಕನೇ” ಎಂದು ಮುಂದಿನ ಹಾಡನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ. ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳುಕ್ಕುರು! ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಯಿತು! ಎದ್ದು ಹೋದವರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಿರಲೇಬೇಕು!

ಈ ಗಲಾಟೆಯೇ ಬೇಡವೆಂದು ಬಾಲಮಂರಳಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ 10, 15 ನಿಮಿಷ ಇಂಟರ್‌ವಲ್ ತಾವೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಮೃದಂಗ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಾಪ್ತ ತನಿ ಶುರು ಮಾಡಿದಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಎದ್ದರೆ ತಕ್ಷಣ ಬಾರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಎದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಕುಳಿತ ಮೇಲೇ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಭಾ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕೇನೋ!

ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಹಾಡಲು ಬರಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಕೇಳುವ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಕೆಲವರಂತೂ ಬಲು ತಮಾಷೆ. ಕತ್ತು ಉಳುಕುವ ಹಾಗೆ ಬಲವಾಗಿ ತಲೆ ಆಡಿಸುತ್ತಾ, “ಆಹಾ! ಆಹಾ!” ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಆನಂದೋದ್ಗಾರ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. “ಚಿಟಿ ಚಿಟಿ” ಅಂತ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುವ ಹಾಗೆ ಚಿಟಿಕೆ ಹಾಕ್ತಾನೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಚಿಟಿಕೆ ಹೊಡೆಯೋ ಬೆರಳ ಹತ್ತಿರವೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವರ ಕಿವಿ ಇರತ್ತೆ ಅಂತ ಮರೀತಾರೆ! ತಮಗೂ ಸಂಗೀತ ಬರತ್ತೆ ಅಂತ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿ ಅಂತ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯೋ? ಅಥವಾ ಸಂಗೀತ ಆಲಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಸಪ್ಪಳ ಮಾಡಲೇಬೇಕೇನೋ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ? ಕಛೇರಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಲು ಬರುವವರು ಬಾಯಿಗೆ, ಕೈಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬಾರದು. ಕಿವಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕು.

ಗಾಯನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶೇಷಗೋಪಾಲನ್ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ತಮಾಷೆ ನಡೆಯಿತು. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಅತ್ತರು, ಸೆಂಟು, ಕುಂಕುಮ, ಗಂಧಾದಿ ಶೋಭಿತರಾಗಿ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದ ಮಹನೀಯರು ಆನಂದ ತುಂದಿಲರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು — “ನೀನು ಏನೇ ಹೇಳು ಜಯಾ, ನಮ್ಮ ಶೇಷಗೋಪಾಲನ್ ತರ ಶಂಕರಾಭರಣ ಹಾಡೋರು ಇನ್ನಾರೂ ಇಲ್ಲ ಬಿಡು — ಆಹಾ!” ಎಂದು ಮೃ ಮರೆತರು. ನಮಗೆ ನಗಬೇಕೋ ಅಳಬೇಕೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆಗ ಕಾಂಬೋದಿ ರಾಗ ಆಲಾಪನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದರು.!

ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಸಂಗೀತ ಅಂದ್ರೆ ಕೆ.ಜಿ. ಎಪ್ಪು ಬೆಲೆ ಅನ್ನುವ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿರ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ತರಹ ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿ, ಕೈ ತೋರಿಸಿ ಅವಲಕ್ಷಣ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಸರಿ!

ಗಾಯನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಬೇಕಷ್ಟೆ. ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೇ ಸಂಗೀತ ಕೇಳುತ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದಾಗ ಧಿಡೀರನೆ ಮುಖದ ಮಂದೆಯೇ ಒಂದು ಜತೆ ಕೊಲ್ಲಾಪುರಿ ಚಪ್ಪಲಿಗಳು ಹಾದು ಹೋದುವು. ಬೆಚ್ಚಿ ನೋಡಿದರೆ, ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಹಾಗೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಬಿಡಲು ಹೆದರಿದ ಮಹನೀಯರೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ಜತೆಯಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲರ ಮುಖ, ಮೂಗಿನ ನೇರ ಓಡಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಒಳಗೆ ಬಿಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವರ್ತನೆಗೆ ಯಾವ ಟೀಕೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ವಿದ್ವಾಂಸರ ಜತೆಯಲ್ಲೇ ಹಾಡನ್ನು ಸಶಬ್ದವಾಗಿ (ಅಪಸ್ವರವಾಗಿ?) ಗುನಂ ಗುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಬಲು ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವರ ಪ್ರಾಣ ಸಂಕಟದ ಪರಿಚ್ಛಾನ ಇರಲೇಬೇಕು ಕೆಲವರಂತೂ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

“ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಮೋಹನ್ ಮಾಲೆ? 4 ಸವರನ್ ಇದೆಯೇನೀ?”

“ರೇಷನ್ ಗೋದಿ ಈ ಸಲ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಆಗಿತ್ತು ಗೊತ್ತಾ?”

“ಏನ್ನಾರ್! ಮೂರ್ತಿ voluntary retirement ತೊಗೊಡ್ಡಂತೆ ತಿಳಿತೆ?” (ಇವೇನು ಈ ದಶಕದ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆ?)

“ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಅಂತ ಮಂಗಳವಾರ ರಜಾ ಅಂತೆ? ಮೊದ್ದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ ಶನಿವಾರಾನೂ ಸೇರಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ರಜಾ ಹಾಕಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ತ್ಸು....ತ್ಸು....” ಇವೆಲ್ಲ ನಾನು ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿಯೂ ಕೇಳಿದ ಹರಟೆ ಕಛೇರಿಗಳ ಸ್ಯಾಂಪಲ್‌ಗಳು ! ಹರಟೆ ಕಛೇರಿಗಳನ್ನ ಹೊರಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆ?

ಸಭಿಕರ ವರ್ತನೆಗಳು ಗಾಯಕರ ಗವನಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರ ಅನುಚಿತ ವರ್ತನೆಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವೋ, ವ್ಯಥೆಯೋ ಖಂಡಿತ ಆಗಬಹುದು. ನಾನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡ ಈ ತರಹದ bad manners ಎಷ್ಟೋ. ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆಯ ರಾಮ ಸೇವಾ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಂ. ಡಿ. ರಾಮನಾಥನ್ ಗಾಯನದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನ ನಾರೀವಣಿ “ಹಿಂದೂ” ಪೇಪರನ್ನು ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆದು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪುರಸ್ಕೃತಿಲ್ಲವೇನೋ, ಪಾಪ. ಹಿಂದಿರುವವರಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದು ಆಕೆಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲವೆ? ಅಥವಾ “ಸರಿ, ಏನ್ಮಹಾ !” ಎಂಬ ಅಲಕ್ಷ್ಯವೋ? ನಾನು ಬೆನ್ನ ತಟ್ಟಿ “ಪ್ಲೀಸ್ ಪೇಪರ್ ಮಡಿಸಿ. ನಮಗೆ ವೇದಿಕೆ ಕಾಣ್ತಾ ಇಲ್ಲ ” ಎಂದರೆ ಏನೋ ನಾನೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಂತೆ ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಹೇಗಿದೆ ನ್ಯಾಯ?

ಸಂಗೀತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ವರ್ತನೆಯ ತುಟ್ಟ ತುದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ಮಹಾನಂಭಾವನನ್ನು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಗಾಯನ ಸಮಾಜದಲ್ಲೇ ಸಂಧಿಸಿದೆವು. ಸುಖವಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಶಬ್ದ ! ಬೆಚ್ಚಿದೆವು ! “ಛೇ ! ಇರಲಾರದು” ಅಂದುಕೊಂಡೆವು. ಶಬ್ದ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಪರಿಚಿತ ಶಬ್ದವೇ ! ಸಹಿಸಲಾರದೆ ತಿರುಗಿದೆವು, ಕಣ್ಣನ್ನೇ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಚೂಡಿದಾರ್ ಕುಡತಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗೋಡೆಗೊರಗಿದ್ದಾತ, ಯಾರ ಪರಿಪೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಿದ್ರಾ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸುಖ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ—ಆನಂದವಾಗಿ ಗೊರಕೆ ಬೇರೆ ಎಳಿತಾ ಇದ್ದು—ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ. ಸುತ್ತ ಇದ್ದವರಿಗೇ ಅವಮಾನವಾದಂತಾಯಿತು. ಇದು ಅಸಭ್ಯ ನಡವಳಿಕೆಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ ಅಲ್ಲವೇನು?

ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಸಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುವವರು ಬಹಳ ಕಡಮೆಯೇ, ನಿಜ. ಆದರೂ ಈ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಭಿಕರೂ ಸೇರಿರುವ ನೂರಾರು ಸಾಚಾ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಮ್ಮಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅನಾನುಕೂಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ.....ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನ !

ಭ್ರಮೆ - ನಿರಾಸೆ !

—ಎಚ್. ವಿ. ಕೆ. ಮೂರ್ತಿ

“ರೀ! ಒಳಗಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗಬೇಕೊಂದಿದ್ದಿರಿ” ಎಂದು ಜಾನಕಮ್ಮ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವರನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ, ಕಾಫಿ ತರಲು ಹೋದರು.

ಇತ್ತ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವರು ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು, ಪ್ರಾತಃ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಬೇಗ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಜಾನಕಮ್ಮ ಹಬೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇಡ್ಲಿ, ಚಟ್ನಿಯನ್ನು ತಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಸಾಹೇಬರು ಉಪಾಹಾರ ಮುಗಿಸಿ, ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, “ರೀ ! ಈವತ್ತೇನೋ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತೇರೀ, ನನಗೆ ಕನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಯರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಶುಭ ಶಕುನ” ಎಂದರು. “ಆಗಬಹುದು ಕಣೇ. ಇನ್ನೇನು ನನಗೆ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಬಡ್ತಿ ಆಗ ಬೇಕಿದೆ” ಎಂದರು ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬಂದು ನಿಂತ ಜೀಪನ್ನೇರಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ತನಿಖೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ತಾಣೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಸುಮಾರು ೧೧ ಗಂಟೆ ಸಮಯ. ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಕಮಿಷನರ್ ಸಾಹೇಬರಿಂದ ಕರೆ ಬಂದಿರುವುದು ತಿಳಿದು ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟರು. ಕಮಿಷನರ್ ಕಛೇರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸಾಹೇಬರೇ ಎದ್ದು, “ಬನ್ನಿ, ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವರೇ. ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ನಿಮಗೆ ಈ ಸಲ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪದಕ ದೊರಕಿದೆ. ಈಗ ತಾನೇ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಡ್ತಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ನಾನು ಕಳಿಸಿದ್ದ ಶಿಫಾರ್ಸಿಗೆ ಉತ್ತರವೂ ಬಂತು. ಅಂತೂ ನೀವು ನಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗೇ ಕೀರ್ತಿ ತಂದಿದ್ದೀರ. ನಿಮ್ಮಂತಹ ದಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಬೇಕು. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ” ಎಂದರು. ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಒಂದೇ ಗೇಣು ಉಳಿದಿತ್ತು. “ಎಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ಸಾರ್. ತಮ್ಮ ತರಬೇತಿಯಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯ?” ಎಂದರು.

“ಆಗಲಿ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ, ನೀವು ಈವತ್ತಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕ್‌ನ ಸಂಚಾರಿ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿರಿ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತೀರ್ಮಾನ ಆಗುತ್ತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವರ ಶಿಸ್ತಾದ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಕಳಿಸಿದರು.

ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಅಭಿನಂದನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆ. ಒಂದೆರಡು ಹಾರಗಳೂ ಬಿದ್ದವು. ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯೇ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತಮ್ಮ ಜೀವಿಗೆ ಬಂದು, ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕ್‌ನ ಠಾಣೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನ್ನು ಪಾಪನ್ನು ಕಳಿಸಿ, ಒಳ ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿನ ಎಸ್. ಐ. ನಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಅಧಿಕಾರ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತಮ್ಮ ನೂತನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ದೈನಂದಿನ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರು.

ಆಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕೈ ಕೆಳಗಿನ ಎಸ್. ಐ. ಗೋವಿಂದು, ರಾಜಾ ರಾವ್, ದಫೇದಾರ್ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಆಗ ತಾನೇ ತರಿಸಿದ್ದ ಜಾಮೂನ್, ಬೆಣ್ಣೆ ಮಸಾಲೆ, ಕಾಫಿ ಮೆಲ್ಲುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಪ್ರತಾಪಗಳ ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಚ್ಚಿದರು. ಹೇಗೆ ಹಲವಾರು ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತ. ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಹೇಗೆ ಜನ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಕೊರೆದರು. ಅವರ ಜೇಲಾಗಳೆಲ್ಲಾ ತಲೆ ದೂಗಿದ್ದೇ ಸರಿ. ಗುಟೆ ಎರಡಾಯ್ತು. 'ಗೋವಿಂದು, ನಡಿ. ಹಾಗೇ ಒಂದು ರೌಂಡ್ ಹಾಕೋಣ. ಬರುವಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವರು ಗೋವಿಂದು ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತು ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಅಧಿಕಾರಿ ಸರಹದ್ದನ್ನು ಸುತ್ತಲು ಹೊರಟರು. ಒಂದೆರಡು ಮೈಲಿ ಹೋಗಿರ ಬಹುದು. "ಗೋವಿಂದೂ, ನೋಡು. ಆ ಹುಡುಗ **overspeed**, ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಹಿಡಿ ಆವನನ್ನು" ಎಂದು ಕೂಗು ಹಾಕಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಜೋರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. "ಏನಯ್ಯಾ, ಇನ್ನೂ ೧೪-೧೫ ವರ್ಷ ಇದ್ದ ಹಾಗಿದೆ. ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಇದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ? **Overspeed** ಬೇರ. ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಇಲ್ಲ, ಇರು, ನಿನಗೆ ತಿಥಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೊಸ ಕಾನೂನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೋ. ೨೦೦೦ ರೂ. ದಂಡ ಹಾಕಿಸ್ತೀನಿ" ಎಂದು ಕೂಗಾಡಿದರು ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ.

ಹುಡುಗ ಮೊದಲು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ. ಆದರೇನು ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಚೇತರಿಸಿ ಕೊಂಡ. "ಏನ್ಸರ್. ಸಿ. ಐ. ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವರಲ್ಲವೇ ಸಾರ್. ಏನ್ಸಾರ್, ನನ್ನೇ ಮರು ಬಿಟ್ಟಿರಾ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ. ಮೇಧಾವಿ. ನಮ್ಮನೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಸಾರ್ ಜ್ಞಾಪಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರ್ತೀರಾ. ನಾನು ರಾಮು ಅಲ್ಲವೇ ಸಾರ್?" ಎಂದ. ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವರಿಗೆ ಅರೆ ಕ್ಷಣ ಏನೂ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. "ಯಾವ ರಾಮು ಇವನು. ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ" ಎಂದುಕೊಂಡು, "ಅದಂ ಸರಿ ಅಲ್ಲಿಯ್ಯಾ ರಾಮು. ಹೀಗೆ ಗಾಡಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಏನು ಗತಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ತೊಂದರೆ" ಎಂದರು. "ಬಿಡಿ ಸಾರ್. ನೀವಿರುವವರೆಗೂ ನನಗೇನು ಭಯ. ಬರ್ತೀನಿ ಸಾರ್" ಎಂದು ಹಲ್ಕಿರಿಯುತ್ತಾ ಹುಡುಗ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟ.

“ನೋಡಿದಿಯಾ ಗೋವಿಂದಂ. ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಎಂದರೆ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ವಂನೆ ಕಡೆ ಹೊರಟರು.

ವಂನೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದವರೇ “ಜಾನೀ” ಎಂದೂ ಕೂಗು ಹಾಕಿದರು. ಜಾನಕಮ್ಮ ಬಂದೊಡನೆ “ಜಾನೀ. ನಿನ್ನ ಬೆಳಗಿನ ಕನಸೆಲ್ಲಾ ನನಸಾಯಿತು. ಈ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಎಂದರೆ ಏನೆಂದುಕೊಂಡೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಪದಕ ವಿಜೇತ. ಮುಂದಿನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್” ಎಂದೂ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿದರು. “ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಜಾನಕಿ. ಈ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ ಗೊತ್ತೇ?” ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಬದಲಿಸಲು ಬಂದ ಜಾನಕಿಗೆ “ನೋಡು. ಈವತ್ತು ಒಂದು ತಮಾಷೆಯಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ಪಡ್ಡೆ ಹಂಡುಗ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ. Overspeed, ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ನೆನಪಿಲ್ಲಾ. ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಹೇಗೆ ಗುರಂತು ಹಿಡಿದ ಗೊತ್ತೇ. ತಾವೇ ಅಲ್ಲವೇ ಸಾರ್, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಿ. ಐ. ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವರು ಅನ್ನಬೇಕೇ?” ಅದು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ ಅನ್ನು” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಸಮವಸ್ತ್ರದ ಕೋಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ ಜಾನಕಮ್ಮ ಅವರು ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೋಟಿನ ಮೇಲೆ ಸಿ. ಐ. ನ ಮೂರು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಸರಿನ ಬಿಲ್ಲೆ ಕಂಪು ಬಂತು ! !

ಅದನ್ನೇ

ಬಹಳಷ್ಟು ಕವಿಗಳು
ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲ
ಅದನ್ನೇ ಬರೆಯಬೇಕೆ ?
ಬಹಳಷ್ಟು ಕವಿಗಳು
ಬರೆದೂ
ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲ !
ಅದನ್ನೇ ಬರೆಯಬೇಕು.

ಅಗತ್ಯ

ಮನ್ಮಥಗೆ ಬೇಕು
ಹೂವಿನ ಬಾಣ
ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲು
ರತಿಗೆ ಸಾಕು
ನೋಟದ ಬಾಣ
ಹುಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲು.

ಲಾಭಕರ

ಸರಕಾರಿ ನೌಕರ
ಆಗೋದಕ್ಕಿಂತ
ಅಂಗಡಿ ವ್ಯಾಪಾರ
ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭಕರ
ಸಂಘಟಿತನೇಡಿ
ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಲ್ಲ ಕರ !

ನಂಬಿಕೆ

ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ
ಹಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೆ
ಮರಣ ಅಂತಾರಲ್ಲ,
ಈ ನಂಬಿಕೆ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.
ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನ
ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ
ಹಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
ಪಾಪ ! ಸತ್ತೇ ಹೋಯ್ತು.

ಕೊರವಂಜಿಯಿಂದ

ಲಮೇರಿಯಾ

....ಕಾನುತ್

ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತೆ, ಮೆಟ್ರಿಕ್ ನಪಾಸ್ ಗುಮಾಸ್ತೆ, ೧೫ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪಿನಿಂದಾಗಿ, ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಕ್ಕಿತು; ಹತ್ತಾರು ಪದವೀಧರರಿಗೆ ಅಮೇರಿಕಾ ಮುಂತಾದ ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಭತ್ಯೆ, ವ್ಯಾಸಂಗವೇತನ, ಪಿಎಚ್‌ಡಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಿರುದು ಬಾವಲಿಗಳು ನೊರೆತುವು ಆದರೂ. ಆ ಗುಮಾಸ್ತೆ ಬಡತನದಲ್ಲೇ ನರಳಿ, ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಮಾಗಲ್ಯಧಾರಣವಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ, ಎಂದು ಕೊರಗುತ್ತಲೇ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ.

೧೫ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರ ಆಫೀಸ್ ಗುಮಾಸ್ತೆಯಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮಯ್ಯ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಫೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ, “ಈ ಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ನಾವು ಇಷ್ಟು ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಶೇಖರಿಸಿದರೆ, (ಮಲೇರಿಯಾ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಟೈಪ್‌ನಲ್ಲಿ) ಲಮೇರಿಯಾ ಹರಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂಬ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರೆದ, ಕಾಗದವ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ.

ಆ ತಪ್ಪು, ಯಾರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ! ತಮ್ಮಯ್ಯನನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೆ ವರ್ಗಮಾಡಿದರು. ಅವನ ಹಿಂದಿನ ಆಫೀಸಿಗೆ, ನವ ವಿದ್ಯಾತರುಣ ಭಾರಿ ಪದವೀಧರ, ಒಬ್ಬ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರಾಗಿ ಬಂದ.

ಆತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು, “ಲಮೇರಿಯಾ ಹರಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂಬ ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಪ್ರಶ್ನೆ....ಕೂಡಲೇ, ಅವನು, ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ೮ ಪುಟದ ಒಂದು ವರದಿ ತಯಾರಿಸಿದ. ಲಮೇರಿಯಾ ಬಹಳ ಅಪಾಯಕರವೆಂದೂ ಅದರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿನಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟ ಒದಗಬಹುದೆಂದೂ, ಆರೇಳು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಅದು ಹರಡುವ ಸಂಭವವುಂಟೆಂದೂ, ಅದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಚೀಫ್ ಎಂಜಿನಿಯರವರು ತಮಗೆ ಕೂಡಲೇ ಸಲಹೆಕೊಡ

ಬೇಕೆಂದೂ ಬರೆದು, ಮೇಲಕ್ಕೆ ರವಾನಿಸಿದ. ಆ ವರದಿಯನ್ನು ಓದಿ ಮೇಲು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ 'ಭಾರಿ ಸಂಬಳದ'ವನಿಗೂ ಗಾಬರಿ! "ಏನೋ ಎಂತೋ! ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಲಮೇರಿಯಾ ಅಂತ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಅದರ ವಿಷಯ ಓದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಯದು ಎಂದರೆ ಅಪಮಾನ. ನಾವೇಕೆ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎನ್ನುತ್ತ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅದೇ ವರದಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ, "ಇದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಅಗತ್ಯ", "ಹಣ ಎಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿ ಲಾಗುತ್ತದೋ ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಾವು ಪರಿಹಾರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆದು, ಚೀಫ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್‌ರವರ ಖಾಸಾ ಮೇಜಿಗೆ ವರದಿಯನ್ನು ನೂಕಿದರು.

ಅವರು ಅದನ್ನು ಓದಿದರು, "ಲಮೇರಿಯಾ?" "ಲಮೇರಿಯಾ ಹರಸುವ ಸಂಭವ"...ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇದೇ ಶುಭ ಲಗ್ನ ಅಂತ ಅವರು, "ಲಮೇರಿಯಾ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರಲು ನಾನು ತಕ್ಷಣ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಗೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು" ಎಂದು ಮೊರೆ ಇಟ್ಟರು. ೧೬೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ, ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ಬಂದರು. ಬಂದವರು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಲಮೇರಿಯಾ ಭಯ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಇದೆ....ಅದು ತಲೆದೋರಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ, ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿ, ಹಲವರು ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಲಮೇರಿಯಾ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಲೆದೋರುವ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿಶೇಷ ಭಯವೆಂದು ಅವರು ವಿವರಿಸಿದರು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ೩ ಜನರನ್ನು ಆರಿಸಿ ಡಿಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅವರು ಆಸೇತು ಹಿಮಾಚಲ T A. ಗಳಿಸಿ. ಲಮೇರಿಯಾ ಎಂದರೇನು, ಎಂದು ೧೮೪೩ ಜನರನ್ನು ಏಜಾರಿಸಿ, ಬಂದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ೮ ಸಂಪುಟಗಳಾಗಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿ, ೩೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದರು. "ಲಮೇರಿಯಾ" ಎಂಬುದನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. "ಲಮೇರಿಯಾ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಮುಳ್ಳುಗಿಡ! ಅದು, ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಆಗಾಗ ಬರುವ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ರೋಗ; ಅದು ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ತೋರಿ ವಿಪರೀತ ಶಾಖಕ್ಕೂ ಅನಾವೃಷ್ಟಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯುತ್ ಪ್ರವಾಹ; ಅದೊ ಕುರಿಗಳ ಕಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನುಸಿ! ಅದು ತೆಂಗಿನಗರಿಗೆ ತಗಲುವ ಒಂದು ಹುಳ! ಜೌಗು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವ ಒಂದು

ಕ್ರಿಮಿಗೆ ಲಮೇರಿಯಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ: ನೆಗಡಿ ಹೆಚ್ಚಿದಾಗ ಕಂಡುಬರುವ ತಲೆ ನೋವಿಗೆ ಲಮೇರಿಯಾ ಎಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣುಗಳೇ ಕಾರಣ....ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದರು, ಆದ್ದರಿಂದ, ಲಮೇರಿಯಾ ಎಂಬುವುದು ಏನು? ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು, ಸಸ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಖಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ, ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರ, ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ, ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರ, ಜೀವ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಹುಡುಗರನ್ನೂ, ಹುಡುಗಿ ಯರನ್ನೂ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ರವಾನಿಸಬೇಕೆಂದು ಆತ ಶಿಫಾರಸುಮಾಡಿ, ಅನೇಕ ಅಳಿಯಂದಿರನ್ನೂ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನೂ ಸೋದರಸೋಸೆಯರನ್ನೂ ಊರಾಚೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆಯಾ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಲಮೇರಿಯಾ ಅಂದರೇನು, ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪಂಡಿತರುಗಳೆಲ್ಲ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಮಂಕುತನವನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲವೆ, ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅಂತು, ಎರಡೇ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 'ಲಮೇರಿಯಾ' ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು, ನೂರಾರು ಗ್ರಂಥಗಳಾದುವು. ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಲಮೇರಿಯಾ ಸಮ್ಮೇಳನವೊಂದು ನಡೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ವಾದ ಪ್ರತಿವಾದಗಳಿಗೆ ಬಿರುಸೇರಿ, ಹತ್ತಾರು 'ವಾಕ್ ಔಟ್'ಗಳು ಜರುಗಿದವು ಮೊನ್ನೆ, ೫೬ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಗಳು ಪನಾಮಾದ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಮಹಾ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಯಿಸಿ, ಲಮೇರಿಯಾ ನಿವಾರಣಾ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೂ ಕಳು ಹಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿತು. ಅಣುಬಾಂಬು ಸ್ಫೋಟನೆ ಗಳಿಂದ ಲಮೇರಿಯಾ ಭಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂದು ವಿ.ಕೆ. ಕೃಷ್ಣ ಮೆನೋನ್‌ರವರಿಗೆ ದಿನವೂ ನೂರಾರು ಪತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆಯಂತೆ. ಆದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಲಮೇರಿಯಾ ಸಂಶೋಧನಾಲಯದವರು ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನೊಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ. "ಲಮೇರಿಯಾ ಎಂದರೆ ಏನು, ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ, ಈ ಸಂಶೋಧನಾಲಯದ ೧೧೮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ., ಡಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ: ಸರಿ! ಆದರೂ, ಸಮಸ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೊಸ ಹುರುಪಿನಿಂದಿರೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮಗೆಲ್ಲ ಮೊನ್ನೆಯಿಂದ ೧೦೦, ೧೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾಹೆಯಾನಾ ಬಡ್ತಿ ದೊರೆತಿದೆ. ಆದರೆ, ಲಮೇರಿಯಾ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವತನಕ, ಅಣು ಬಾಂಬು ಸ್ಫೋಟನೆಯಿಂದ ಲಮೇರಿಯಾ ಭಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿ ಲಾರೆವು" ಎಂದು ಆ ಸಂಶೋಧನಾಲಯದ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ರವರು ಹೇಳಿಕೆ ಇತ್ತಿದಾರೆ....

ಲಮೇರಿಯಾ ಎಂಬುದೊಂದಿಲ್ಲ....ಲಮೇರಿಯಾ ಎಂದೂ ಟೈಪು ಮಾಡಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ತಮ್ಮಯ್ಯ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ಅದು, ಎಂದು ಸದ್ಯ: ನೀವು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳ ಬೇಡಿ.....

ಪಾಪ! ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಪಂಡಿತರು, ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು, ಆ ಸಂಶೋಧನಾಲಯದವರು, ಅದರ ಡೈರೆಕ್ಟರು, ಅಲ್ಲಿಯ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ.ಗಳು, ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಗೋ, ಬದಂಕಿಕೊಳ್ಳಲಿ.....

ಕಂಡವರ ತಲೆಮೇಲೆ ನಾವೇಕೆ ಕಲ್ಲು ಬೀಳಿಸಬೇಕು? .

—~—~—

೦ ಗ್ರೆಗೋರಿಯನ್

ದಿನಾ ಕಾರ್ಪೋರೇಶನ್ ನಲ್ಲಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತಾಳೆ, ಪಾಪ !!

OOP ಕಾಯ್ಸ್!

— ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ

ನಮ್ಮ ರೋಡಿನ ಕೊನೇ ಮನೆಲಿ ಇದ್ದ ನಲ್ಲಾ — ಪೀತಾಂಬು, ಈಗ ಹೋದ ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋದ ದಿನದಿಂದ ಪೀತಾಂಬು ತಪ್ಪದೇ ಅವನ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಪ್ರತಿ ವಾರವೂ ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಯಾಕೋ ಕಳೆದ ಋತು ವಾರಗಳಿಂದ ಅವನಿಂದ ಒಂದು ಕಾಗದವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅವನ ಅಜ್ಜಿಗೆ ತೀರಾ ಆತಂಕವಾಗಿ ಪೀತಾಂಬು ತಂಗಿಯ ಕೈಲಿ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಾಗದವ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ “..... ಹೋದ ತಿಂಗಳಿಂದ ನೀನು ನನ್ನನ್ನ ಯಾವಾಗ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಕಳಿಸು ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀಯೋ ಅಂತ ಕಾಯ್ಸ್ ಇದೀನಪ್ಪಾ. ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಬಾಯಿತುಂಬಾ ಕೊತ್ಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಬೆಟ್ಟದ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಯ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಾಕಿಟ್ಟಿದ್ದೀನೋ” ಇಲ್ಲಂತೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ಜಾಡಿಯ ಮೇಲೇ ಕಣ್ಣು. ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಆ ಹಾಳು ಅಮೃತಾ ಊಟ ತಿಂದು ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟಿದೆಯೋ ಪಾಪ. ಬೇಕಾದರೆ ಬೇಗ ಕಾಗದ ಬರಿ. ಕಳಿಸ್ತೀನಿ. ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು—ಅಜ್ಜಿ” ಅಂತ ಸೇರಿಸಿದರು.

ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪೀತಾಂಬು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ ಹೀಗಿತ್ತು :-

“ಮಾ||ಶ್ರೀ|| ಅಜ್ಜಿಯವರಿಗೆ ಪೀತಾಂಬು ಮಾಡುವ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು. ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾಗದ ಬಂತು. ನನಗೋಸ್ಕರ ನೀನು ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಾಕಿಟ್ಟಿದ್ದೀ ಅಂತ ಕೇಳಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಾನು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಷ್ಟ ದಲ್ಲಿದ್ದೀನಿ ಅಜ್ಜಿ. ನಾನೀಗ ಯಾವ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯನ್ನೂ ಭಾರತದಿಂದ ತರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ. ಇದೇನು, ಈ ಕಾಗದ ಹನುಮಂತನ ಬಾಲದ ಹಾಗೆ ಇಷ್ಟು ಉದ್ದ ಅಂತ ಬೇಜಾರುಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡ.

ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಇಳಿದ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಕಾಲೇಜಿನ ಹೊರಗೆ ಸುತ್ತ ಹೊಡೆಯೋಣಾ ಅಂತ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಜೊತೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಯನ್ನೂ ಚೀಪುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಮುಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೇ ಓದುತ್ತಿರೋ ಹುಡುಗಿ — ಕ್ಲಾರಾ ಅಂತ ಹೆಸರು — ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷ ಅಜ್ಜಿ....ನನ್ನನ್ನ ಹಾಯ್! ಅಂತ ಅಂದಳು. ನಾನು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದೋ ಹಸುವನ್ನೋ ಕರುವನ್ನೋ ಅವಳು ಓಡಿಸಿದಾಳೆ ಅಂತ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ, “ಏಯ್! ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಾನು ಹಾಯ್! ಅಂದಿದ್ದು. ಏನು ಕಿವಿ ಮಂದಾ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು.

ಹಾಗೇ....ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಳ ಫ್ರೆಂಡ್ ಆದೆ ಅಜ್ಜಿ. ತಕ್ಷಣ ಅವಳು “ಇದೇನು ನಿನ್ನ ದವಡೆ ಹೀಗೆ ಊದಿಕೊಂಡಿದೆ?” ಅಂತ ಕೇಳೋದೆ? “ಇಲ್ಲಾ, ಇದು ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ” ಎಂದೆ. “ನನಗೂ ಒಂದು ಕೊಡು” ಅಂದಳು. “ನಿನಗೆ ಇದು ತುಂಬಾ ಖಾರವಾಗುತ್ತೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸೀಶೆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿದೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಅವಳು ಬಿಡ ಬೇಕೆ? “ನಡೀ, ನಿನ್ನ ರೂಮಿಗೇ ಹೋಗೋಣ. ನಾನು ಇವತ್ತು ಒಂದು.... ಅದೇನಂದೆ? ಹ್ಲಾ! Oopkai! ತಿನ್ನಲೇಬೇಕು” ಅಂತ ಹಠ ಹಿಡಿದಳು. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ? ನೀನು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೇ ಕೊಡೋಲ್ಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತು. ಆದರೂ ಅವಳನ್ನ ನನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಸೀಶೆಯನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದೆ. ಒಂದು ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಯನ್ನು ಕ್ಲಾರಾ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕೊಂಡು ಅಜ್ಜಿ.

“ಆಮೇಲೆ ಏನಾಯ್ತು ಅಂತ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕ್ಲಾರಾಗೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಶಾಕ್ ಹೊಡೆದ ಹಾಗೆ ಆಯ್ತಂತೆ (ನಮ್ಮನೇ ಬಚ್ಚಲ ಮನೇ ಸ್ವಿಚ್ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಆಗುತ್ತಲ್ಲಾ ಅಜ್ಜಿ, ಹಾಗೆ). ಆಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲೇ ಇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆಯ್ತಂತೆ. ಈ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನ ಯಾರೋ ಜೋರಾಗಿ ಅಪ್ಪಿ ಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಆಯ್ತು ಅಜ್ಜಿ. ಯಾರಪ್ಪಾ ಅಂತ ನೋಡಿದರೇ ಕ್ಲಾರಾ! “ಪೀತ್! (ಇದು ಅವಳು ನನ್ನನ್ನ ಕೂಗೋ ರೀತಿ ಅಜ್ಜಿ)....ಈ ಊಪ್‌ಕಾಯ್ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ವೈಟ್ ಶುಗರ್, ಬ್ರೌನ್ ಶುಗರ್ (ಇವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹೋಮಿ ಯೋಪತಿ ಔಷಧಿಗಳು ಅಜ್ಜಿ) ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವು. ನಾನು ನಿನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ದಿನಾ ಒಂದು ಒಂದೊಂದು ಊಪ್‌ಕಾಯ್ ತಿಂತೀನಿ” ಅಂತ ಅಂದಳು.

“ಸರಿ, ಅವತ್ತಿನಿಂದ ನನ್ನ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಸೀಶೆ ಬೇಗನೇ ಖಾಲಿ ಆಗ್ತು ಬಂತು. ಕ್ಲಾರಾಗಂತೂ ರುಚಿ ಹತ್ತಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ಕೇಳೋಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದು ಅಜ್ಜಿ. ಒಂದು ದಿನ “ಪೀತ್, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾಗೆ ಬಂದರೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರಾತ್ರಿ ಊಪ್‌ಕಾಯ್ ತಿನ್ನುತ್ತಿರಬಹುದು ಅಲ್ಲಾ?” ಅಂತ ಬೇರೆ ಕೇಳಿದಳು. ಅವತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಅಜ್ಜಿ....ನನ್ನ ಓದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಬಿತ್ತು. ಮೊದಲನೇ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಗೋತ ಹೊಡೆದೆ.

“ಅಜ್ಜಿ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಟೈಮ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀನು ನನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾಟಲ್ ಕಳಿ ಸಿದ್ಧು ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆಯಾ? ಅದು ಬಂದ ಮಾರನೇ ದಿನಾ ನನ್ನ ರೂಮಿನ ಮುಂದೆ ಏನೋ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಾ ಅಂತ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾರಾ! ಅವಳ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಹಂಡುಗಿಯರೂ! “ಹಲೋ ಪೀತ್!” ಅಂದರು ಎಲ್ಲಾ. ಕ್ಲಾರಾ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಾ “ಎಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಹೊಸ ಸೀಶೆ ಹೊರ ತೆಗಿ. ನೆನ್ನೆ ನಿನಗೆ ಒಂದು

ಪೋಸ್ಟ್ ಪಾಸ್ಟಲ್ ಬಂತು ಅಂತಾ ನಿನ್ನ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲೇಡಿ ಹೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಇವಳು ಗ್ಲೋರಿಯಾ, ಇವಳು ಕಾನ್ನಿ, ಅವಳು ಮಾರ್ಗರೆಟ್, ಅಲ್ಲಿ ಸೀಶೆ ತೆಗೀತಿದಾಳಲ್ಲಾ....ಅವಳು ಜೆನ್ನಿ” ಅಂತ ನನಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಇನ್ನೇನಾಡಲಿ ಅಜ್ಜಿ? ಸೀಶೆ ಮುಂದಿಟ್ಟೆ.

“....ಆಮೇಲೆ ಏನಾಯ್ತು ಅಂತ ನೀನು ಕೇಳಿದರೆ ಕ್ಲಾರಾ ತರಹದ ಕತೇನೆ ನಾನು ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಅಜ್ಜಿ. ನನ್ನ ಓದಿನ ಗತಿ ನೀನೇ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೋ. ಹಾಳಾದ್ದು ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಬಿಡೋಡಕ್ಕೆ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ವಲ್ಲದಾ. ಸರಿ, ಒಂದೇ ದಾರಿ ಅಂತ ನಾನಿದ್ದೆ ಆ ರೂಮನ್ನು, ಕಾಲೇಜನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಈ ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೇನೆ. ಹೊಸ ಅಡ್ರೆಸ್ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಿದೀನಿ. ಈ ಅಡ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ನೀನು ಈಗ ಮಾಡಿರುವ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಯನ್ನು ಬೆಗನೇ ಕಳಿಸು. ಒಂದು ನಿಮಿಷ.....ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.....ಅಜ್ಜಿ, ದೇವರೇ ನನ್ನ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಯಾರು ಬಂದದ್ದು ರೂಮಿಗೆ ಗೊತ್ತೆ? ನನ್ನ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಲೇಡಿ ವಂಗಳಂತೆ! ಕ್ಯಾತರಿನ್ ಅಂತ ಹೆಸರು (ಹದಿನೆಂಟು ವಯಸ್ಸು). ನಾನು ಟೆಲಿವಿಶನ್ ನಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಉಪ್ಪುಕಾಯ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದೆ. ನೀನು ಇಂಡಿಯಾದಿಂದ ಬಂದಿ ದ್ದೀಯಾ, ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅದರ ಸೀಶೆ ಇದೆಯೇನು ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಳೆ ಅಜ್ಜಿ. ಇನ್ನು ನಾನೇನು ನಿನಗೆ ಬರೀಲಿ ಅಜ್ಜಿ?....ಇಂತೀ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು....ಪೀತಾಂಬು”.

ಎರಡು ವಿಡಂಬನೆಗಳು

—ದೊಡ್ಡ ರಂಗೇಗೌಡ

—೧—

ತಲೆಯಿಲ್ಲದವರ ತಲೆ ತಿರುಗುವುದ ಕಂಡು-
ತಲೆ ಕೆಳಗಾದೆನಯ್ಯ,
ಒಂಡ ಇರದವರು ಬೆಟ್ಟ ಗಂಡ್ಡವಾದದ್ದ ಕಂಡು-
ಭಯ ಪಟ್ಟೆನಯ್ಯಾ,
ಕುದುರೆಗಳು ಕತ್ತೆಗಳಾದದ್ದ ಕಂಡು-
ಕಂಗೆಟ್ಟೆನಯ್ಯಾ.....
ಕರಿಗಳೂ ಕುರಿಗಳಾದದ್ದ
ಇಲಿಗಳು ಹುಲಿಗಳಾದದ್ದ
ಕಂಡು ಮೂಗನಾದನಯ್ಯ....ಮಂಣ್ಣೆನ ಮಗ !

—೨—

ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟವರ ಕೈಗೇ
ವಿಷದ ಬಟ್ಟಲನಿಟ್ಟವರ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ,
ಹಾಡು ಹಗಲೇ ಎಲ್ಲರೆದುರು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವರು
ಶಿಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಗೂಳಿಗಳಾದದ್ದ ಕಂಡು ನೊಂದೆನಯ್ಯಾ,
ಯದ್ವಾ ತದ್ವ ಲಂಚ ತಿಂದ ತೇಗಿದವರೇ-
ಅಧಿಕಾರದ ಹೂಮಂಚವೇರಿ,
ಇಂಚಿಂಚು ರೋಮಾಂಚನ ಸುಖಿಸಿದ್ದ ಕಂಡು-
ಕಸಿವಿಸಿಗೊಂಡೆನಯ್ಯಾ,
ಗುರುವಿಗೆ ತಿರುಮಂತ್ರ ಹೇಳುವ
ಜವಾನನೇ ದಿವಾನನಾಗಿ ಮೆರೆವ
ಪರಿ ಪರಿ ನವೀನ ಪವಾಡಗಳ ಕಂಡು
ಕಿರಿ ಕಿರಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟನಯ್ಯಾ-
ಮಂಣ್ಣೆನ ಮಗ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಯುನೈಟೆಡ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಎಂಟರ್ಪ್ರೈಸಸ್

94 2 ಸರ್ದಾರ್ ಪತ್ರಪ್ಪ ರಸ್ತೆ

ಶೌಕತ್ ಮೊಹಲ್ಲ

ಬೆಂಗಳೂರು-560002

ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆ ಉಕ್ಕಿನ ಸರಬರಾಜುದಾರರು

ದೂರವಾಣಿ : 221107

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಬಿ. ಎಸ್. ವಿಜಯೇಂದ್ರ ಅಸೋಸಿಯೇಟ್ಸ್

281, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಡಾವಣೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560010

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಶೃಂಗಾರ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್
ತುಮಕೂರು ರಸ್ತೆ, ಪೀಣ್ಣ

ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ದೂರವಾಣಿ : 385449

350984

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟೆಕ್ನೊಲಿಂಕ್ ಎಂಟರ್ಪ್ರೈಸಸ್

35, 5ನೇ ಕ್ರಾಸ್, 1ನೇ ಮೇನ್, ಎಸ್. ಕೆ. ಗಾರ್ಡನ್
ಬೆನ್ನನ್‌ಟೌನ್, ಬೆಂಗಳೂರು-560046

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಕ್ಸ್‌ಲಾ ಟೂಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಇಂಜಿನೀಯರಿಂಗ್ ಎಂಟರ್ಪ್ರೈಸಸ್

ಬಿ 20, 1ನೇ ಕ್ರಾಸ್, 1ನೇ ಸ್ಟೇಜ್, ಪೀಣ್ಣ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಸೈಸ್ ಕ್ರೀಟಾ

ಪೀಣ್ಯ ಮೂರನೆಯ ಹಂತ, ಪೀಣ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ದೂರವಾಣಿ : [608186
609026

**ಓಂಕಾರ್ ಆಪ್ಲೈಡ್ ಸ್ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್
ಅಂಡ್ ಫೋಟೋ ಟೈಪ್ ಸೆಟರ್ಸ್**

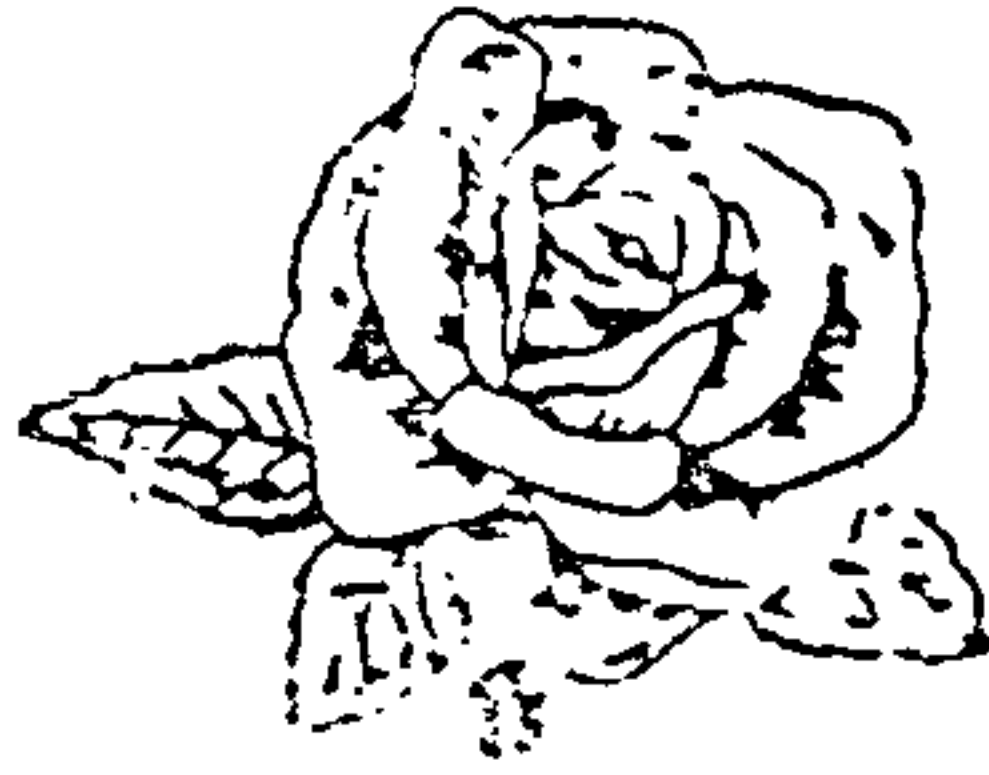
33, 1ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಹೊಸ ತರಗುಪೇಟೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560002.

ಮಾಸ್ ಕಾಟ್ ಆಗೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯಾ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058.

ದೂರವಾಣಿ : 395902 ತಂತಿ : 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಫನ್ -845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
'ನಾಕ್ವೀಡ್' ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ :-

ಎನ್. ಎಸ್ ಗಿರಿಮಾಜಿ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬರ್ಬ್
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022.

REGISTERED No. BGW-180

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನರ್-ಕೀ ಕನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪೈ.) ಲಿಮಿಟೆಡ್
11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

ಫೋನ್ : 364118

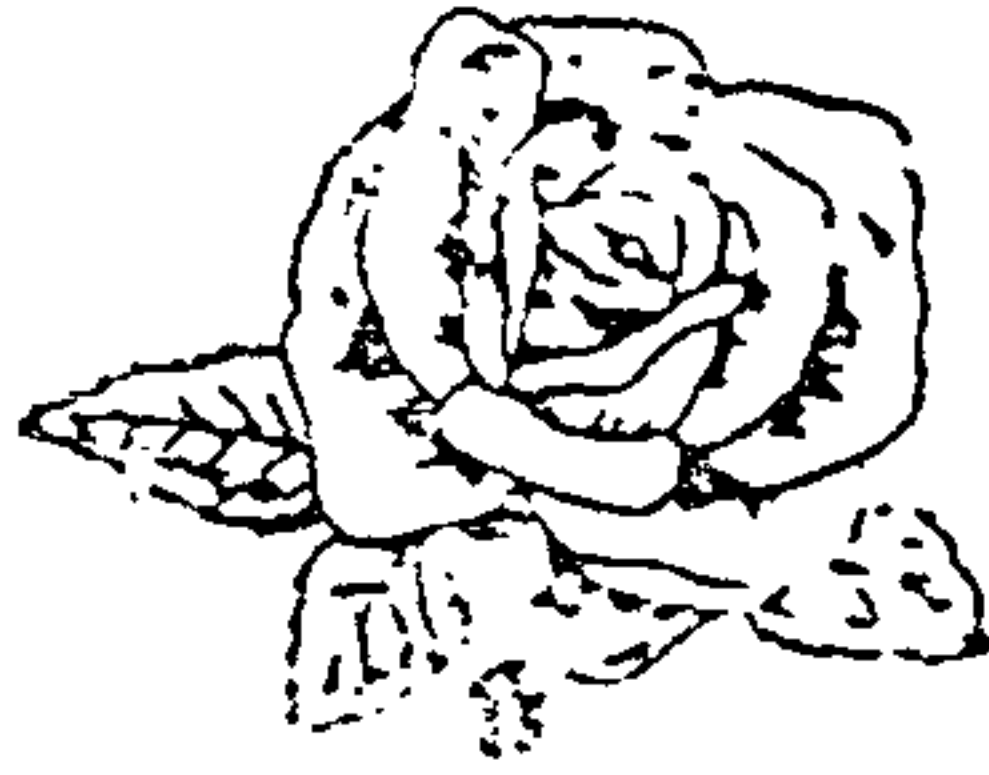
Printed by V.R. NATH for the Publisher M. SHIVA KUMAR, Published and owned by M. SHIVA KUMAR, 36, 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore-560 003. Printed at IMPRESSIONS, 404, Sampige Road, Malleswaram, Bangalore-560 003. Editor : M. SHIVA KUMAR

ಮಾಸ್ ಕಾಟ್ ಆಗೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯಾ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058.

ದೂರವಾಣಿ : 395902 ತಂತಿ : 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಫನ್ -845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
'ನಾಕ್ವೀಡ್' ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ :-

ಎನ್. ಎಸ್ ಗಿರಿಮಾಜಿ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬರ್ಬ್
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022.

REGISTERED No. BGW-180

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನರ್-ಕೀ ಕನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪೈ.) ಲಿಮಿಟೆಡ್
11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

ಫೋನ್ : 364118

Printed by V.R. NATH for the Publisher M. SHIVA KUMAR, Published and owned by M. SHIVA KUMAR, 36, 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore-560 003. Printed at IMPRESSIONS, 404, Sampige Road, Malleswaram, Bangalore-560 003. Editor : M. SHIVA KUMAR